

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 43

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 27 ianuarie 2003

SUMAR

Nr.

Pagina

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

1.785/2002. — Ordin al ministrului finanțelor publice pentru aprobarea Normelor metodologice referitoare la aplicarea prevederilor din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare.... 1-32

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANȚELOR PUBLICE

ORDIN

pentru aprobarea Normelor metodologice referitoare la aplicarea prevederilor din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare

În temeiul dispozițiilor art. 14 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 18/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice,
având în vedere prevederile art. 160 din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Normele metodologice referitoare la aplicarea prevederilor din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare, pentru stingerea creanțelor bugetului de stat, prevăzute în anexa la prezentul ordin.

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă:

a) Ordinul ministrului de stat, ministrul finanțelor, nr. 972/1996 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor referitoare la executarea silită a creanțelor bugetare din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 27 mai 1996;

b) Ordinul ministrului de stat, ministrul finanțelor, nr. 1.461/1996 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind

executarea creanțelor bugetare, referitoare la executarea silită asupra bunurilor mobile, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 193 din 19 august 1996;

c) Ordinul ministrului de stat, ministrul finanțelor, nr. 1.741/1996 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor referitoare la executarea silită a bunurilor imobile din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 18 noiembrie 1996;

d) Ordinul ministrului de stat, ministrul finanțelor, nr. 2.148/1996 cu privire la completarea Ordinului ministrului de stat, ministrul finanțelor, nr. 972/1996 și a Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor referitoare la executarea silită a creanțelor bugetare din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 304 din 25 noiembrie 1996;

e) Ordinul ministrului de stat, ministrul finanțelor, nr. 2.452/1996 privind cheltuielile de executare silită a creanțelor bugetare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 355 din 30 decembrie 1996;

f) Ordinul ministrului de stat, ministrul finanțelor, nr. 83/1997 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor art. 83 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 12 februarie 1997;

g) Ordinul ministrului de stat, ministrul finanțelor, nr. 620/1997 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, referitoare la plata obligațiilor bugetare și majorările de întârziere, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 82 din 6 mai 1997;

h) Ordinul ministrului de stat, ministrul finanțelor, nr. 2.051/1997 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 53/1997, referitoare la compensarea, restituirea și scăderea pentru cauze de insolvabilitate a obligațiilor bugetare, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 55 din 9 februarie 1998;

i) Ordinul ministrului finanțelor nr. 2.494/1998 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la eliberarea și distribuirea sumelor realizate prin executare silită și la prescripția dreptului de a cere executarea silită, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 12 din 19 ianuarie 1999;

j) Ordinul ministrului finanțelor nr. 398/1999 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la măsuri asigurătorii și la contestația la executare silită, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 205 din 12 mai 1999;

k) Ordinul ministrului finanțelor nr. 1.376/1999 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la cesiunea creanțelor bugetare față de debitorii, societăți comerciale aflate în procedura reorganizării judiciare și a falimentului, supuse executării silite, publicat în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 614 din 16 decembrie 1999;

l) Ordinul ministrului finanțelor nr. 1.616/1999 pentru modificarea Ordinului ministrului de stat, ministrul finanțelor, nr. 620/1997 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, referitoare la plata obligațiilor bugetare și majorările de întârziere, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 3 din 7 ianuarie 2000;

m) Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 315/2001 pentru modificarea și completarea Ordinului ministrului de stat, ministrul finanțelor, nr. 620/1997 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, referitoare la plata obligațiilor bugetare și majorările de întârziere, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 127 din 14 martie 2001;

n) Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.103/2001 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la plata obligațiilor bugetare, a majorărilor de întârziere, a penalităților și penalităților de întârziere, și aprobarea modelului Declarației-inventar privind impozitele, taxele și contribuțiile și alte venituri bugetare, neachitate din anii precedenți, aflate în sold la data de 31 decembrie 2000 și neachitate până la data de 30 septembrie 2001, inclusiv majorările de întârziere evidențiate contabil, pe ani fiscali, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 720 din 12 noiembrie 2001;

o) Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 81/2002 pentru modificarea Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 2.103/2001 privind aprobarea Normelor metodologice pentru aplicarea prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, cu modificările și completările ulterioare, referitoare la plata obligațiilor bugetare, a majorărilor de întârziere, a penalităților și penalităților de întârziere, și aprobarea modelului Declarației-inventar privind impozitele, taxele și contribuțiile și alte venituri bugetare, neachitate din anii precedenți, aflate în sold la data de 31 decembrie 2000 și neachitate până la data de 30 septembrie 2001, inclusiv majorările de întârziere evidențiate contabil, pe ani fiscali, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 40 din 21 ianuarie 2002;

p) orice alte dispoziții contrare.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 23 decembrie 2002.
Nr. 1.785.

ANEXĂ

NORME METODOLOGICE

referitoare la aplicarea prevederilor din Ordonanța Guvernului nr. 61/2002 privind colectarea creanțelor bugetare

Ordonanță:

Art. 5. — Sunt competente să gestioneze colectarea creanțelor bugetare autoritățile administrației publice centrale sau unitățile teritoriale ale acestora, după caz, autoritățile administrației publice locale ori alte instituții publice abilitate să administreze veniturile bugetare.

1. Norme metodologice:

1.1. Organul competent să gestioneze colectarea creanțelor bugetului de stat, respectiv stingerea creanțelor bugetare și a creanțelor debitorului, reprezentând sume de rambursat sau de restituit de la bugetul de stat, este Ministerul Finanțelor Publice, prin unitățile sale teritoriale unde contribuabilii sunt luați în evidență ca plătitori de

impozite, taxe și alte venituri ale bugetului de stat, precum și unitățile vamale, pentru obligațiile datorate în vamă.

Ordonanță:

Art. 6. — (1) Plătitor al obligației bugetare este debitorul sau persoana care, în numele debitorului, conform legii, are obligația de a plăti sau de a reține și de a plăti, după caz, impozite, taxe, contribuții, amenzi și alte venituri bugetare.

(2) Pentru persoanele juridice cu sediul în România care au sucursale și/sau puncte de lucru, plătitor de obligații bugetare este persoana juridică, atât pentru activitatea proprie, cât și în numele sucursalelor și/sau punctelor de lucru, după caz.

(3) Pentru sucursale și/sau puncte de lucru cu activitate în România, care aparțin unei persoane juridice cu sediul în străinătate, plătitor de impozite, taxe, contribuții, amenzi și alte venituri bugetare, precum și accesorii ale acestora este sucursala și/sau punctul de lucru, după caz.

2. Norme metodologice:

2.1. Plătitor al obligațiilor bugetului de stat este debitorul, personal, pentru obligațiile declarate sau pentru cele pentru care organele competente stabilesc obligații de plată, ori persoanele prevăzute la art. 7 alin. (1) din ordonanță.

2.2.1. Plata obligațiilor bugetului de stat de către o altă persoană poate fi efectuată în numele debitorului de către un reprezentant împuternicit al debitorului, de către un debitor al acestuia sau de către o altă persoană în mod voluntar.

2.2.2. De asemenea, plata obligațiilor bugetului de stat se efectuează de către o persoană obligată potrivit legii, respectiv cea care exercită ocrotirea părintească, tutorele sau curatorul debitorului.

2.3.1. Pentru persoanele juridice cu sediul în România care au organizate sucursale și/sau puncte de lucru, plătitor de obligații ale bugetului de stat cu termene de plată începând cu 1 ianuarie 2003 este persoana juridică, atât pentru activitatea proprie, cât și pentru cea a sucursalelor și/sau punctelor de lucru, după caz.

2.3.2. Pentru impozitul pe venitul din salarii datorat de sucursale și/sau puncte de lucru persoana juridică efectuează plata distinct pentru fiecare sucursală sau punct de lucru la unitatea de trezorerie și contabilitate publică a unității fiscale în a cărei rază se află sucursala sau punctul de lucru respectiv. Documentele de plată cuprind obligatoriu și următoarele informații:

a) codul de înregistrare fiscală, respectiv codul fiscal sau codul unic de înregistrare, după caz, și denumirea persoanei juridice care face plata;

b) codul de înregistrare fiscală, respectiv codul fiscal sau codul unic de înregistrare, după caz, al sucursalei sau al punctului de lucru pentru care se face plata.

Ordonanță:

Art. 7. — (1) În cazul în care obligația bugetară nu a fost achitată de debitor, sunt obligați la plata sumei datorate, după caz, în condițiile legii, următorii:

a) moștenitorul care a acceptat succesiunea debitorului decedat;

b) cel care preia, în tot sau în parte, drepturile și obligațiile debitorului supus divizării, fuziunii ori reorganizării judiciare, după caz;

c) persoana căreia i s-a stabilit răspunderea în conformitate cu prevederile legale referitoare la faliment;

d) persoana care își asumă obligația de plată a debitorului, printr-un angajament de plată sau printr-un alt act încheiat în formă autentică, cu asigurarea unei garanții reale la nivelul obligației de plată;

e) asociații sau acționarii la societatea comercială debitoare, potrivit Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

f) alte persoane, în condițiile legii.

3. Norme metodologice:

3.1. Atunci când debitorul nu face plata obligațiilor bugetului de stat, sunt obligați la plata acestora:

a) moștenitorul care a acceptat succesiunea debitorului decedat, cu excepția moștenitorului care a acceptat succesiunea sub beneficiu de inventar, ce nu poate fi obligat la plată decât în limita valorii bunurilor dobândite prin succesiune, iar în cazul în care predă toate bunurile succesiunii organului de executare, este exonerat și de această obligație.

Moștenitorul care nu a acceptat moștenirea sau a renunțat la aceasta nu poate fi obligat la plata sumei datorate de debitor;

b) cel care preia, în tot sau în parte, drepturile și obligațiile debitorului persoană juridică, supus divizării, fuziunii ori reorganizării judiciare.

În cazul în care debitorul persoană juridică este supus divizării, fuziunii ori reorganizării judiciare, la plata obligațiilor față de bugetul de stat sunt obligate, conform răspunderii proporționale: persoana juridică care își sporește patrimoniul prin absorbția debitorului; persoana juridică care se înființează ca urmare a fuziunii debitorului cu altă persoană juridică; persoanele juridice care se înființează ca urmare a divizării totale a debitorului sau care își sporesc patrimoniul ca urmare a acesteia; debitorul, persoanele juridice înființate ori care își sporesc patrimoniul ca urmare a divizării parțiale a debitorului;

c) persoana căreia i s-a stabilit răspunderea în conformitate cu prevederile referitoare la faliment, conform prevederilor legale în materie.

În cazul în care judecătorul-sindic a dispus angajarea răspunderii persoanelor conform prevederilor legale în materie, organele de executare ale Ministerului Finanțelor Publice, în temeiul sentinței definitive și executorii, vor începe procedura de executare silită împotriva acestora;

d) persoana care își asumă obligația de plată a debitorului printr-un angajament de plată sau printr-un alt act încheiat în formă autentică, cu asigurarea unei garanții reale la nivelul obligației de plată.

Garanțiile reale care se vor constitui vor fi: contractul de ipotecă pentru bunuri imobile — teren și/sau construcții — ori contractul de gaj pentru bunuri mobile.

Contractele de ipotecă și/sau gaj vor fi încheiate în condițiile prevăzute de Codul civil.

Persoana care și-a asumat angajamentul de plată trebuie să depună toate diligențele pentru a efectua publicitatea contractelor de ipotecă și gaj la cartea funciara, respectiv la Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare;

e) asociații în societățile în nume colectiv, precum și asociații comanditari în societățile în comandită simplă sau în comandită pe acțiuni răspund nelimitat și solidar cu patrimoniul propriu, iar acționarii în societățile pe acțiuni și asociații în societățile cu răspundere limitată, precum și asociații comanditari răspund numai în limita aportului lor la capitalul social subscris;

f) reprezentanții fiscali, în condițiile legii, precum și alte persoane prevăzute de lege.

Ordonanță:

Art. 9. — (1) Obligațiile bugetare sunt scadente la termenele prevăzute în actele normative care le reglementează.

(2) Pentru obligațiile bugetare care nu au prevăzute termene scadente conform alin. (1) Ministerul Finanțelor Publice este abilitat să stabilească aceste termene.

4. Norme metodologice:

4.1. Prin *termene de plată a obligațiilor față de bugetul de stat* se înțelege termenele de plată scadente stabilite prin acte normative, respectiv prin legi specifice sau prin ordine ale ministrului finanțelor publice, pentru cele care nu au termene de plată prevăzute de lege, precum și cele stabilite

prin acte de verificare a modului de determinare a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor venituri ale bugetului de stat ori prin grafice de acordare a înlesnirilor la plată, întocmite sau aprobate, conform legii, după caz, de organele competente ale Ministerului Finanțelor Publice.

Ordonanță:

Art. 10. — (1) Pentru diferențele de obligații bugetare stabilite prin actele de control sau obligațiile bugetare stabilite prin procesul-verbal de calcul al dobânzilor și penalităților de întârziere pe baza evidenței pe plătitori, termenul de plată se stabilește în funcție de data comunicării acestora, astfel:

a) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 1—15 din lună, termenul de plată este până la data de 5 a lunii următoare;

b) dacă data comunicării este cuprinsă în intervalul 16—31 din lună, termenul de plată este până la data de 20 a lunii următoare.

(2) Actele de control prin care s-au stabilit diferențe de obligații bugetare conform alin. (1) constituie și înștiințare de plată de la data semnării lor de către debitor ori de la data comunicării, după caz, conform legii.

(3) Exercitarea de către plătitori a căilor de atac la organele competente, cu privire la stabilirea obligațiilor bugetare, nu suspendă obligația acestora de plată. La cererea debitorului și ținând seama de motivele invocate de acesta, autoritățile administrației publice, prin organul lor competent în soluționarea contestațiilor, vor dispune suspendarea obligației de plată a creanțelor bugetare, până la soluționarea contestației, cu constituirea unei garanții la nivelul sumei contestate.

(4) Garanția prevăzută la alin. (3) poate fi sub formă de scrisoare de garanție bancară, gaj ori ipotecă, precum și orice altă formă de garanție prevăzută de lege. Garanția se restituie sau se ridică, după caz, de către organele competente numai în cazul în care contestația a fost admisă.

(5) Pentru obligațiile bugetare restante eşalonate sau amânate la plată, conform legii, precum și pentru dobânzile datorate pe perioada eşalonării, respectiv amânării, termenele de plată se stabilesc în documentul prin care se acordă înlesnirea la plată.

5. Norme metodologice:

5.1.1. Plata diferențelor de obligații față de bugetul de stat, reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului de stat, precum și accesoriile aferente acestor diferențe stabilite prin acte de control față de obligațiile declarate, precum și a obligațiilor față de bugetul de stat stabilite prin procese-verbale de calcul al dobânzilor și penalităților de întârziere calculate pentru obligațiile bugetului de stat aferente anului curent, neachitate la termen, se face la termenul stabilit în funcție de data comunicării acestora astfel:

a) până la data de 5 a lunii următoare, pentru cele comunicate în intervalul 1—15 din lună;

b) până la data de 20 a lunii următoare, pentru cele comunicate în intervalul 16—31 din lună.

5.1.2. La aceleași termene și în aceleași condiții se plătesc și alte penalități stabilite de organele competente prin procese-verbale sau documente de constatare, după caz, pentru nevirarea sumelor calculate și reținute la sursă, precum și a penalităților stabilite pentru nedepunerea sau depunerea cu întârziere a declarațiilor de impozite și taxe.

5.2. În documentul de plată plătitorul menționează obligatoriu denumirea actului prin care se instituie obligația de plată, numărul și data acestuia, cuantumul obligației de plată, precum și organul care l-a întocmit.

5.3. Exercitarea la organele competente a căilor de atac cu privire la stabilirea obligațiilor față de bugetul de stat nu suspendă obligația de plată. La cererea debitorului și ținând seama de motivele invocate, organele competente în

soluționarea contestațiilor dispun suspendarea obligației de plată până la soluționare, cu obligativitatea ca debitorul să constituie o garanție la nivelul sumei contestate.

Ordonanță:

Art. 13. — (1) Dobânzile se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data stingerii sumei datorate inclusiv.

(2) Pentru diferențele de obligații bugetare, stabilite de organele competente, dobânzile se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare, la care s-a stabilit diferența, până la data stingerii acesteia inclusiv.

(3) În cazul obligațiilor bugetare stinse prin compensare, data stingerii este data înregistrării acestei operațiuni în conturile corespunzătoare de venituri ale bugetelor respective de către unitățile de trezorerie și contabilitate publică.

(4) Dobânzile prevăzute la alin. (1) se datorează și pe perioada pentru care au fost acordate amânări sau eşalonări la plata obligațiilor bugetare restante.

(5) Pentru obligațiile bugetare stinse prin executare silită dobânzile se calculează până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire prevăzut la art. 122. În cazul plății prețului în rate dobânzile se calculează până la data întocmirii procesului-verbal de distribuire a avansului, iar pentru suma rămasă de plată dobânda este datorată de către cumpărător.

(6) Pentru debitorii plătitori de impozit pe profit, la care impozitul pe profit declarat în declarația privind impozitul pe profit, întocmită în baza situației financiare anuale, este mai mic decât impozitul pe profit anual stabilit prin declarațiile de impozite și taxe depuse pentru trimestrul IV, luna decembrie, și, după caz, pentru întregul an de impunere, dobânzile se recalculează, începând cu data de 25 ianuarie a anului următor celui de impunere, asupra soldului neachitat la această dată din impozitul pe profit declarat, diminuat cu diferența dintre impozitul pe profit anual declarat la 25 ianuarie pentru anul de impunere și cel declarat pe baza datelor din situația financiară anuală.

(7) Pentru obligațiile bugetare neplătite la scadența de persoane fizice, reprezentând impozitul pe venitul global, se datorează dobânzi după cum urmează:

a) pentru anul fiscal de impunere dobânzile pentru plățile anticipate neefectuate în termen se calculează până la data plății debitului, în cazul în care acesta este plătit în cursul anului de impunere, și până la data de 31 decembrie, pentru plățile anticipate neachitate până la finele anului de impunere;

b) dobânzile pentru sumele neachitate, înscrise în deciziile de plăți anticipate cu titlu de impozit pentru anul precedent, se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor până la data stingerii acestora prin orice modalitate, inclusiv;

c) în cazul în care impozitul pe venit din decizia de impunere anuală este inferior sumei datorate cu titlu de plăți anticipate, dobânzile se recalculează, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere, asupra soldului neachitat din plățile anticipate la data de 31 decembrie a anului de impunere, diminuat cu impozitul de regularizare „de scăzut” rezultat din decizia de impunere anuală.

(8) Nu se datorează dobânzi pentru sumele datorate cu titlu de amenzi, dobânzi, penalități de întârziere, penalități de orice fel, stabilite potrivit legii.

6. Norme metodologice:

6.1.1. Calculul dobânzilor începe cu ziua imediat următoare scadenței obligației față de bugetul de stat și până la data stingerii acesteia inclusiv.

6.1.2. Pentru diferențele de obligații față de bugetul de stat, stabilite de organele de control, dobânzile se datorează

începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației la care s-a stabilit diferența și până la data stingerii acestei diferențe.

6.2.1. Pe perioada amânării și/sau eșalonării la plata obligațiilor restante față de bugetul de stat se datorează dobânzi calculate începând cu data semnării convenției de înlesnire la plată și până la achitarea ultimei rate eșalonate.

6.2.1.1. Dobânzile datorate pe perioada amânării sau eșalonării la plată, cu excepția dobânzilor și penalităților de orice fel, se calculează de către organele competente care aprobă înlesnirea la plată, urmând ca acestea să fie comunicate debitorului în cadrul graficelor de plată anexă la convenție. Calculul dobânzilor se face începând cu data semnării convenției, iar quantumul acestora se achită lunar, împreună cu rata eșalonării, precum și pe perioada de grație acordată la eșalonare și pe perioada amânării la plată.

6.2.1.2. Până la data semnării convenției debitorul datorează dobânzi și penalități de întârziere conform prevederilor art. 12 din ordonanță.

6.2.2. În situația în care debitorul beneficiar al unei înlesniri la plată achită debitul integral într-o perioadă mai mică decât cea acordată prin înlesnire, organul fiscal teritorial, la cererea debitorului, va recalcula quantumul dobânzilor în funcție de perioada reală în care a fost făcută plata.

6.2.3.1. Calculul dobânzilor datorate pe perioada amânării sau eșalonării la plată se face pentru fiecare termen de plată prin înmulțirea soldului rămas de plată anterior ratei curente cu numărul de zile calendaristice ale intervalului de timp și cu nivelul cotei dobânzii, conform exemplului următor:

6.2.3.2. Se consideră înlesnire cea acordată în următoarele condiții:

- data semnării convenției: 13 ianuarie 2003;
- eșalonare pe 12 luni cu o perioadă de grație de 6 luni;
- suma eșalonată: 12.000.000 lei;
- cota dobânzii: 0,06%.

Termen de plată	Rata debitului — lei —	Sold (suma rămasă de plată) — lei —	Număr de zile calendaristice	Nivelul cotei dobânzii	Dobânda datorată — lei —
14 februarie 2003	0	12.000.000	32	0,06%	230.400
14 martie 2003	0	12.000.000	28	0,06%	201.600
15 aprilie 2003	0	12.000.000	32	0,06%	230.400
15 mai 2003	0	12.000.000	30	0,06%	216.000
13 iunie 2003	0	12.000.000	29	0,06%	208.800
15 iulie 2003	0	12.000.000	32	0,06%	230.400
15 august 2003	2.000.000	10.000.000	31	0,06%	223.200
15 septembrie 2003	2.000.000	8.000.000	31	0,06%	186.000
15 octombrie 2003	2.000.000	6.000.000	30	0,06%	144.000
14 noiembrie 2003	2.000.000	4.000.000	30	0,06%	108.000
15 decembrie 2003	2.000.000	2.000.000	31	0,06%	74.400
15 ianuarie 2004	2.000.000	0	31	0,06%	37.200
TOTAL:					2.090.400

6.3. În situația în care termenul de plată a obligațiilor față de bugetul de stat se prelungește până în prima zi lucrătoare, conform art. 11 din ordonanță, dobânda pentru neplata la termen a obligațiilor la bugetul de stat se calculează începând cu ziua următoare termenului de plată prelungit.

6.4. Dobânda datorată pentru neplata la termen a obligațiilor față de bugetul de stat, precum și cea datorată pe perioada înlesnirilor la plată se achită prin document de plată distinct în același cont bugetar în care se achită obligațiile față de bugetul de stat constând în impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului de stat.

Ordonanță:

Art. 14. — (1) Plata cu întârziere a impozitelor, taxelor, contribuțiilor și a altor obligații bugetare, cu excepția dobânzilor, penalităților de orice fel și a amenzilor, se sancționează cu o penalitate de întârziere de 0,5% pentru fiecare lună și/sau pentru fiecare fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termen de plată. Penalitatea de întârziere nu înlătură obligația de plată a dobânzilor și/sau a penalităților.

(2) Pentru situațiile prevăzute la art. 13 alin. (6) și (7) penalităților de întârziere li se aplică regimul stabilit pentru dobânzi.

(3) Penalitatea de întârziere se datorează până la data începerii procedurii de executare silită.

(4) În cazul în care s-au acordat înlesniri la plata obligațiilor bugetare, penalitatea de întârziere se datorează

până la data intrării în vigoare a documentului prin care se acordă aceste înlesniri. Nerespectarea înlesnirilor la plată, așa cum au fost acordate, conduce la calculul penalităților de întârziere de la data încetării valabilității acestora, conform legii.

7. Norme metodologice:

7.1. Pentru obligațiile față de bugetul de stat, reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului de stat, neplătite la termenul legal de plată, cu excepția dobânzilor, penalităților de orice fel și a amenzilor, se datorează o penalitate de întârziere de 0,5% pe fiecare lună sau fracțiune de lună de întârziere, începând cu data de întâi a lunii următoare celei în care acestea aveau termene de plată. De exemplu, în cazul unei obligații față de bugetul de stat cu termenul de plată scadent la data de 25 martie, dacă suma a fost achitată între 1 aprilie și 30 aprilie, se datorează penalitatea de întârziere corespunzătoare unei luni, iar dacă se achită în perioada 1 mai — 31 mai, se datorează penalitatea de întârziere corespunzătoare pentru două luni.

7.2. Pentru debitorii plătitori de impozit pe profit, la care impozitul pe profit declarat în Declarația privind impozitul pe profit, întocmită în baza situației financiare anuale, este mai mic decât impozitul pe profit anual stabilit prin declarațiile de impozite și taxe întocmite pentru trimestrul IV, pentru luna decembrie, după caz, penalitățile de întârziere se recalculează începând cu data de 1 februarie a anului următor celui de impunere, pe baza datelor din Declarația

privind impozitul pe profit întocmită în baza situației financiare anuale.

7.3. Pentru obligațiile față de bugetul de stat neplătite la scadența de persoanele fizice, reprezentând impozit pe venitul global, se datorează penalități de întârziere după cum urmează:

a) pentru anul fiscal de impunere penalitatea de întârziere pentru plățile anticipate neefectuate în termen se calculează începând cu data de întâi a lunii următoare termenului de plată, pe lună sau fracțiune de lună, până la data plății, în cazul în care aceasta a fost plătită în cursul anului de impunere, și până la data de 31 decembrie pentru plățile anticipate neachitate până la finele anului de impunere;

b) penalitatea de întârziere pentru sumele rămase neachitate din sumele înscrise în deciziile de plăți anticipate cu titlu de impozit pentru anul precedent se calculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor până la data stingerii acestora prin orice modalitate, inclusiv;

c) în cazul în care impozitul pe venit din decizia de impunere anuală este inferior sumei totale datorate cu titlu de plăți anticipate, penalitatea de întârziere se recalculează începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere asupra soldului neachitat din plățile anticipate la data de 31 decembrie a anului de impunere, diminuat cu impozitul de regularizare „de scăzut”, rezultat din decizia de impunere anuală.

7.4. Penalitatea de întârziere pentru sumele neachitate la termen se datorează până la data comunicării către plătitor a unei somații de plată prin care, conform prevederilor art. 41 alin. (1) din ordonanță, începe executarea silită.

7.5. În cazul în care s-au acordat înlesniri la plata obligațiilor față de bugetul de stat pentru care nu s-a început executarea silită, penalitatea de întârziere se datorează inclusiv pentru luna în care a fost încheiată convenția. În condițiile pierderii înlesnirilor la plată, debitorii datorează penalitatea de întârziere începând cu luna în care înlesnirea la plată n-a fost respectată și până în luna începerii executării silită, inclusiv.

7.6. Penalitatea de întârziere datorată pentru neplata la termen a obligațiilor față de bugetul de stat se achită prin document de plată distinct în același cont bugetar în care se achită impozitele, taxele, contribuțiile și alte venituri ale bugetului de stat.

Ordonanță:

Art. 17. — (1) Nevirarea, în termen de 30 de zile de la data scadenței, a sumelor datorate cu titlu de obligații bugetare calculate și reținute la sursă atrage sancționarea cu o penalitate de 10% din aceste sume a celui obligat să facă, potrivit legii, reținerea și virarea sumelor.

(2) Penalitatea prevăzută la alin. (1) se aplică și plătitorilor de venituri realizate în România de către persoanele fizice și juridice, în cazul în care nu au reținut impozitul datorat, potrivit legii, de către aceste persoane.

8. Norme metodologice:

8.1. Pentru obligațiile față de bugetul de stat, calculate și reținute la sursă, nevirate în termen de 30 de zile de la data scadenței, plătitorii datorează o penalitate de 10% din aceste sume.

8.2. Penalitățile pentru nevirarea la bugetul de stat a sumelor calculate și reținute la sursă se stabilesc de organele competente pe baza evidențelor proprii sau de organele de verificare și control prin proces-verbal de stabilire a penalităților.

8.3. Penalitățile datorate pentru nevirarea obligațiilor față de bugetul de stat reținute la sursă se achită în contul 20.22.01.03 „Venituri din amenzi și alte sancțiuni aplicate, potrivit legii”.

Ordonanță:

Art. 19. — (1) Pentru sumele de restituit de la buget plătitorii au dreptul la dobândă după expirarea unui termen de 30 de zile de la data depunerii la organul competent a cererii de restituire sau compensare, după caz.

(2) Pentru sumele de rambursat aferente operațiunilor efectuate începând cu data de 1 ianuarie 2003, pentru care, potrivit reglementărilor legale în materie, nu se face control anticipat, plătitorii au dreptul la dobândă după expirarea unui termen de 15 zile de la data depunerii cererii de rambursare.

(3) Nivelul dobânzii prevăzute la alin. (1) este egal cu nivelul dobânzii prevăzute la art. 16 alin. (1). Dobânda se calculează și se plătește numai în lei și se suportă din același buget și același venit bugetar din care trebuie să se restituie, să se ramburseze ori să se compenseze, după caz, sumele solicitate de către plătitori.

9. Norme metodologice:

9.1. Dobânda la care au dreptul plătitorii persoane fizice și persoane juridice pentru sumele certe, lichide și exigibile de compensat sau de restituit de la bugetul de stat se calculează după expirarea unui termen de 30 de zile de la data depunerii la organul fiscal competent a cererii de compensare sau restituire, după caz.

9.2. Dobânda se calculează pentru fiecare zi, începând cu ziua imediat următoare expirării termenului de 30 de zile, până la data înregistrării de către unitățile de trezorerie și contabilitate publică a operațiunii de compensare sau restituire în conturile bugetare corespunzătoare, inclusiv.

9.3. Pentru obligațiile stabilite prin hotărâri și decizii ale organelor jurisdicționale sau administrative ca necuvenite bugetului de stat și care urmează a fi restituite, dobânzile se datorează după expirarea termenului de 30 de zile de la depunerea cererii de restituire de către plătitori, întocmită în baza sentinței judecătorești definitive și irevocabile, sau după decizia administrativă, după caz, a cărei copie legalizată se anexează cererii de restituire.

9.4. Plătitorii au dreptul la dobândă numai pentru sumele pentru care dreptul de compensare sau de restituire, după caz, s-a născut după data de 1 ianuarie 2003.

Ordonanță:

Art. 22. — (1) Plata obligațiilor bugetare se efectuează de către debitori, distinct, pe fiecare impozit, taxă, contribuție sau alte venituri bugetare, inclusiv dobânzi și penalități de orice fel, în următoarea ordine:

- a) obligații bugetare cu termene de plată în anul curent;
- b) obligații bugetare reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri bugetare datorate și neachitate la data de 31 decembrie a anului precedent, în ordinea vechimii, până la stingerea integrală a acestora;
- c) dobânzi, penalități de întârziere și alte penalități aferente obligațiilor bugetare prevăzute la lit. b);
- d) obligații bugetare cu termene de plată viitoare.

(2) În situația în care debitorul nu efectuează plata obligațiilor bugetare, conform prevederilor alin. (1), creditorul bugetar va proceda la stingerea obligațiilor bugetare pe care le administrează, în conformitate cu ordinea de plată reglementată de prezenta ordonanță, și va înștiința despre aceasta debitorul în termen de 10 zile de la data efectuării stingerii.

10. Norme metodologice:

10.1.1. În categoria obligațiilor față de bugetul de stat cu termene de plată în anul curent se cuprind:

a) sumele datorate în contul ratelor din graficele de plată a obligațiilor față de bugetul de stat pentru care s-au aprobat eşalonări și/sau amânări la plată, precum și dobânzile datorate pe perioada eşalonării și calculate conform legii;

b) penalitățile datorate și calculate conform legii, precum și amenzile stabilite de organele competente prin documente de constatare sau de verificare și/sau procese-verbale de constatare a contravenției, întocmite conform legii;

c) impozite, taxe, contribuții sau alte venituri ale bugetului de stat, cu termene scadente în perioada 1 ianuarie — 31 decembrie a anului curent, atât cele declarate de debitori, cât și cele stabilite de organele de specialitate prin documente de impunere, potrivit legii;

d) dobânzile și penalitățile de întârziere pentru care se stabilesc termene de plată în anul curent de organele competente, aferente obligațiilor față de bugetul de stat neachitate, prevăzute la lit. c);

e) diferențe de impozite, taxe, contribuții sau alte venituri ale bugetului de stat, precum și dobânzile și penalitățile de întârziere aferente acestora, calculate și stabilite de organele competente prin acte de verificare și control, conform legii, indiferent de perioada la care se referă.

10.1.2. În categoria obligațiilor față de bugetul de stat datorate și neachitate la data de 31 decembrie a anului precedent se cuprind obligațiile față de bugetul de stat datorate și neachitate la scadență ori la termenele de plată stabilite conform legii, reprezentând impozite, taxe, contribuții sau alte venituri ale bugetului de stat din anii precedenți, inclusiv penalități și amenzi neachitate în termen și pentru care nu s-au acordat înlesniri la plată, conform legii.

10.1.3. În categoria dobânzilor și a penalităților de întârziere aferente obligațiilor față de bugetul de stat, datorate și neachitate la data de 31 decembrie a anului precedent, se cuprind dobânzile și penalitățile de întârziere aferente acestor obligații, calculate până la data de 31 decembrie a anului precedent, precum și dobânzile și penalitățile de întârziere calculate până la data stingerii acestor obligații.

10.2.1. În cazul în care plata se face prin virament bancar, debitorii sunt obligați să întocmească documentul de plată pentru fiecare impozit, taxă, contribuție și alte venituri ale bugetului de stat, specificând termenul de plată și categoria obligației definite conform pct. 10.1.1, 10.1.2 sau 10.1.3, după caz.

10.2.2. În situația în care debitorul nu efectuează plata obligațiilor față de bugetul de stat conform prevederilor pct. 10.1.1, 10.1.2 sau 10.1.3, după caz, organul fiscal competent va proceda la stingerea obligațiilor față de bugetul de stat, înștiințând debitorul despre operațiunea efectuată, în termen de 10 zile de la data efectuării operațiunilor de stingere.

Ordonanță:

Art. 25. — Prin compensare se sting creanțele bugetare cu creanțele debitorului, reprezentând sume de rambursat sau de restituit de la buget, prevăzute la art. 3, până la concurența celei mai mici sume, când ambele părți dobândesc reciproc atât calitatea de creditor, cât și cea de debitor al aceluiași buget.

11. Norme metodologice:

11.1. Compensarea ca modalitate de stingere a creanțelor bugetului de stat intervine atunci când există obligații reciproce între debitor și creditorul bugetar, respectiv atunci când același contribuabil, persoană juridică sau fizică, are, pe de o parte, sume de plată la bugetul de stat, iar pe de altă parte, are sume de restituit sau de rambursat de la bugetul de stat.

Ordonanță:

Art. 26. — (1) Compensarea obligațiilor bugetare datorate de debitor cu creanțele acestuia se face de autoritatea competentă, la cererea debitorului, în termen de 30 de zile sau din oficiu.

(2) Compensarea se va efectua cu obligații bugetare datorate aceluiași creditor bugetar, indiferent de natura lor.

(3) Organul competent va înștiința în scris debitorul despre măsura compensării luate potrivit alin. (1), în termen de 7 zile de la data efectuării operațiunii.

12. Norme metodologice:

12.1. Autoritățile competente în efectuarea compensării sunt organele de specialitate ale Ministerului Finanțelor Publice, unde debitorul este luat în evidență ca plătitor de impozite și taxe, sau unitățile vamale, pentru obligațiile bugetului de stat datorate în vamă.

12.2.1. Cererea de compensare trebuie să cuprindă elementele de identificare a debitorului, suma și natura creanțelor din care urmează să se facă compensarea, elementele necesare din care să rezulte că aceasta nu este datorată bugetului de stat, precum și suma și natura obligațiilor datorate bugetului de stat pentru care se solicită stingerea prin compensare.

12.2.2. Cererea de compensare va fi soluționată de organele fiscale competente numai dacă este depusă în termenul legal de prescripție a dreptului de a cere compensarea.

12.2.3. Cererea va fi însoțită de copii ale documentelor din care rezultă că suma a fost plătită la bugetul de stat, pentru sumele plătite fără existența unui titlu de creanță, precum și de copii legalizate de pe hotărâri definitive și irevocabile sau decizii ale organelor jurisdicționale sau administrative, după caz, pentru sumele stabilite prin acestea.

12.2.4. După primirea cererii de compensare organele fiscale competente vor efectua verificarea cererii de compensare, a documentelor anexate la aceasta și a datelor existente în evidențele proprii. În condițiile în care organul competent consideră că mai are nevoie de anumite documente, va solicita în scris prezentarea acestora.

12.3. Persoana însărcinată cu efectuarea compensării, după primirea documentației complete înaintate de debitor și verificarea realității datelor din evidențele fiscale, va face copii de pe fișa plătitorului din evidența analitică pe plătitor pentru veniturile care fac obiectul operațiunii de compensare, pentru persoanele juridice, și de pe conturile fiscale personale pentru fiecare categorie de venit, pentru persoanele fizice, și va întocmi un referat privind operațiunea de compensare care va fi semnat de șeful compartimentului de colectare.

12.4.1. În baza referatului se întocmește nota de compensare a impozitelor, taxelor, contribuțiilor, care va fi aprobată de conducătorul unității, în două exemplare.

12.4.2. Notele de compensare aprobate se transmit pe bază de borderou unității de trezorerie și contabilitate publică, în vederea operării compensării în conturile bugetare corespunzătoare.

12.4.3. Unitățile de trezorerie și contabilitate publică vor efectua compensarea și vor înscrie pe cele două exemplare ale notei de compensare data la care s-a efectuat operațiunea de compensare, își vor reține un exemplar al acesteia, iar celălalt exemplar va fi restituit organului competent.

12.5. Organele competente vor înregistra fiecare operațiune de compensare în evidența pe plătitori și vor întocmi un dosar complet al acestei operațiuni, care va cuprinde:

- a) cererea debitorului;
- b) documentația care a stat la baza acesteia;
- c) pentru persoanele juridice, copia fișei plătitorului din evidența analitică pe plătitori pentru veniturile care fac obiectul operațiunii de compensare;
- d) pentru persoanele fizice, copii ale conturilor fiscale personale pentru fiecare categorie de venit;
- e) referatul privind operațiunea de compensare;
- f) nota de compensare confirmată de unitățile de trezorerie și contabilitate publică.

12.6. Compensarea din oficiu intervine, de regulă, atunci când debitorul solicită restituirea unor sume plătite în plus, restituirea sumelor reprezentând accize sau restituirea sumelor reprezentând T.V.A. de rambursat și acesta are obligații restante la bugetul de stat.

12.7. Organul competent va înștiința în scris debitorul despre compensare, atât pentru cea efectuată la cerere, cât și pentru cea din oficiu, în termen de 7 zile de la data înregistrării acestei operațiuni în conturile corespunzătoare de venituri ale bugetului de stat de către unitățile de trezorerie și contabilitate publică.

Ordonanță:

Art. 27. — Compensarea se efectuează după cum urmează:

a) cu obligații bugetare cu termene de plată în anul curent;

b) cu obligații bugetare reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri bugetare datorate și neachitate la data de 31 decembrie a anului precedent, în ordinea vechimii, până la stingerea integrală a acestora;

c) cu dobânzi, penalități de întârziere și alte penalități aferente obligațiilor bugetare prevăzute la lit. b);

d) cu obligații bugetare cu termene de plată viitoare, numai la cererea plătitorului.

13. Norme metodologice:

13.1. Normele metodologice prevăzute la pct. 10 se aplică în mod corespunzător.

Ordonanță:

Art. 30. — (1) Dacă debitorul nu și-a plătit obligațiile bugetare ori acestea nu au fost stinse în alt mod, potrivit dispozițiilor prezentului titlu, organul de executare îi va transmite o înștiințare de plată, prin care i se notifică acestuia suma datorată.

(2) În termen de 15 zile de la data comunicării înștiințării de plată debitorul urmează să își plătească obligațiile restante sau să facă dovada stingerii acestora.

(3) Înștiințarea de plată este act premergător executării silite.

14. Norme metodologice:

14.1. Dacă debitorul nu și-a plătit obligațiile la bugetul de stat sau acestea nu au fost stinse prin compensare ori prin plata în rate, conform înlesnirilor la plată acordate, organul fiscal competent transmite, pentru notificarea sumelor datorate reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri ale bugetului de stat, o înștiințare de plată.

14.2. Constituie înștiințare de plată și următoarele documente: procesul-verbal de control pentru stabilirea diferențelor de obligații față de bugetul de stat, procesul-verbal de calcul al dobânzilor, procesul-verbal de calcul al penalităților de întârziere, procesul-verbal de calcul al penalităților pentru nevirarea în termenul legal a sumelor datorate cu titlu de obligații față de bugetul de stat, calculate și reținute la sursă, procesul-verbal de constatare a contravențiilor, nota de constatare pentru nedepunerea declarației, decizia de impunere plăți anticipate, decizia de impunere anuală, precum și alte documente prevăzute de lege.

14.3.1. În termen de 15 zile de la data comunicării înștiințării de plată debitorul trebuie să achite obligațiile restante și accesoriile aferente sau să facă dovada stingerii acestora prin modalitățile prevăzute în titlul II din ordonanță.

14.3.2. Comunicarea înștiințării de plată se face potrivit normelor metodologice prevăzute la pct. 25.

Ordonanță:

Art. 31. — Măsurile asigurătorii prevăzute în prezentul titlu se dispun și se aduc la îndeplinire prin procedură administrativă de către creditorii bugetari.

15. Norme metodologice:

15.1. Prin măsuri asigurătorii se pot indisponibiliza bunuri și/sau venituri ale debitorului în scopul asigurării colectării creanțelor bugetului de stat.

15.2. Dispunerea și aducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii se efectuează prin procedură administrativă de către organele de specialitate ale Ministerului Finanțelor Publice și unităților sale teritoriale pentru creanțele bugetului de stat.

Ordonanță:

Art. 32. — Se vor dispune măsuri asigurătorii de către creditorii bugetari, înaintea începerii procedurii de executare silită, atunci când există pericolul ca debitorul să se sustragă de la urmărire sau să își ascundă ori să își risipească averea/patrimoniul.

16. Norme metodologice:

16.1. Măsurile asigurătorii se pot dispune și aduce la îndeplinire înaintea individualizării creanței bugetului de stat în titluri de creanță ori, după caz, înaintea emiterii titlului executoriu sau înaintea începerii procedurii de executare silită.

16.2. În cazul în care, cu ocazia exercitării controlului, se constată că există pericolul ca debitorul să se sustragă de la urmărire sau să își ascundă ori să își risipească averea/patrimoniul, organele de control ale Ministerului Finanțelor Publice și ale unităților sale teritoriale vor dispune organelor de executare competente aducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii înainte de încheierea procesului-verbal de control ori, după caz, până la data stabilită pentru plată prin procesul-verbal de control, în condițiile legii.

Ordonanță:

Art. 33. — Creditorul bugetar poate dispune prin procedură administrativă, prin decizie motivată, poprirea asigurătorie asupra veniturilor și/sau sechestrul asigurător asupra bunurilor mobile și imobile, proprietatea debitorului, după caz, oriunde s-ar afla.

17. Norme metodologice:

17.1. Dacă organele de control sesizează existența unor situații de felul celor prevăzute la pct. 16.2, vor dispune luarea măsurilor asigurătorii, printr-o decizie motivată aprobată de conducătorul acestora, care va fi comunicată de îndată organelor de executare competente potrivit legii, precizând totodată veniturile și bunurile cunoscute asupra cărora se vor putea aplica măsurile asigurătorii, precum și datele de identificare a acestora.

17.2.1. Decizia va cuprinde în mod obligatoriu cel puțin următoarele elemente:

a) temeiul legal;

b) organul de control emitent;

c) numele sau denumirea debitorului, precum și domiciliul sau sediul acestuia, codul numeric personal, codul de înregistrare fiscală și alte date de identificare;

d) volumul estimat sau stabilit al creanței bugetului de stat, printr-o notă de constatare ori procesul-verbal de control, după caz;

e) motivația dispunerii măsurilor asigurătorii;

f) dispunerea măsurilor asigurătorii;

g) informațiile necesare pentru înființarea măsurilor asigurătorii: conturile de disponibilități și conturile de depozite, precum și băncile la care sunt deschise aceste conturi; sumele datorate debitorului de către terțe persoane și datele de identificare a acestora; bunurile aflate în proprietatea debitorului ori deținute de acesta în proprietate comună cu terțe persoane, aflate la debitor sau la terțe persoane, și locul unde se găsesc bunurile respective, precum și orice alte informații utile;

h) recomandări privind măsurile asigurătorii — poprire asigurătorie sau sechestrul asigurător asupra bunurilor — ce urmează a fi aduse la îndeplinire de organul de executare;

i) calea de atac, termenul în care decizia poate fi contestată și organul competent să soluționeze contestația;

j) data emiterii deciziei;

k) semnătura celui care a întocmit decizia, a șefului ierarhic al acestuia și a conducătorului care a aprobat-o, precum și ștampila organului de control.

17.2.2. Decizia va fi însoțită de copii ale documentelor justificative.

17.3. Numărul deciziei se va consemna în procesul-verbal de control, iar în cazul în care măsurile asigurătorii au fost aduse la îndeplinire înainte de încheierea procesului-verbal, se va face mențiune despre acestea.

17.4. În cazul în care organul de executare deține, la momentul primirii deciziei, informații cu privire la venituri și bunuri ale debitorului, altele decât cele indicate de către organul de control, acestea vor fi avute în vedere la înființarea măsurilor asigurătorii.

17.5. Decizia va fi întocmită în 3 exemplare, fiecare cu valoare de original, din care două exemplare se vor comunica organului de executare în raza căruia debitorul este luat în evidență ca plătitor de obligații ale bugetului de stat, denumit în continuare *organ coordonator*, iar un exemplar se va păstra la organul de control.

17.6. În cazul în care debitorul are bunuri pe raza teritorială a altor organe de executare, organul de executare coordonator va comunica acestora copii certificate de pe decizie în vederea aducerii la îndeplinire a măsurilor asigurătorii, iar terților popriți sau băncii le vor fi comunicate copii certificate de pe aceasta.

17.7. Măsurile asigurătorii se aduc la îndeplinire de îndată de către organele de executare competente potrivit legii.

17.8. O dată cu aducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii organul de executare comunică debitorului decizia emisă de organul de control, în original, ori, după caz, copia certificată a actului prin care instanța judecătorească sau alte organe competente au dispus măsuri asigurătorii.

17.9. Măsurile asigurătorii care pot fi aduse la îndeplinire sunt: poprirea asigurătorie și sechestrul asigurător asupra bunurilor mobile și/sau bunurilor imobile, după caz.

17.10. Prevederile art. 70—86 din ordonanță se aplică în mod corespunzător în cazul aducerii la îndeplinire a măsurilor asigurătorii asupra fructelor neculese și a recoltelor prinse de rădăcini, precum și asupra unui ansamblu de bunuri.

Ordonanță:

Art. 34. — Măsurile asigurătorii dispuse potrivit art. 33, precum și cele dispuse de instanțele judecătorești sau de alte organe competente se aduc la îndeplinire în conformitate cu dispozițiile referitoare la executarea silită, care se aplică în mod corespunzător.

18. Norme metodologice:

18.1. La primirea deciziei prin care se dispun măsurile asigurătorii organele de executare sunt obligate să procedeze de îndată la indisponibilizarea bunurilor mobile și/sau imobile, precum și a oricărui venituri ale debitorului.

18.2. Poprirea asigurătorie și sechestrul asigurător asupra bunurilor se vor aplica numai în măsura necesară realizării creanței bugetului de stat.

18.3. Sumele de bani datorate cu orice titlu debitorului de către o terță persoană sunt indisponibilizate în mâinile terțului poprit, de la data primirii adresei de înființare a poprii asigurătorii de către acesta.

18.4. Pentru poprire pe conturi bancare, în măsura în care este necesar pentru asigurarea realizării creanței bugetului de stat, sumele în lei și/sau în valută existente sau viitoare în contul debitorului sunt indisponibilizate. Din momentul indisponibilizării și până la data ridicării măsurilor asigurătorii sau, după caz, a începerii procedurii de executare silită, banca nu va face nici o plată care ar diminua suma supusă indisponibilizării, cu excepția sumelor necesare pentru plata drepturilor salariale.

18.5. Sumele în lei și/sau valută ridicate de către organele de executare ca efect al măsurilor asigurătorii se consemnează la unitățile abilitate, pe numele debitorului, la dispoziția organului de executare care a adus la îndeplinire măsurile asigurătorii, cu înștiințarea în termen de 3 zile de la data consemnării a celui care a dispus măsurile.

18.6. Despre aducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii se va înștiința instanța judecătorească sau alte organe competente care au dispus aceste măsuri.

18.7. În cazul în care, cu ocazia aducerii la îndeplinire a măsurilor asigurătorii, se constată că bunurile și/sau veniturile debitorului nu sunt suficiente sau lipsesc în totalitate, organul de executare va încheia un proces-verbal în care se vor consemna cele constatate, înștiințându-se, totodată, organul care le-a dispus.

Ordonanță:

Art. 35. — Măsurile asigurătorii vor fi ridicate, prin decizie motivată, de către creditorii bugetari când au încetat motivele pentru care au fost dispuse.

19. Norme metodologice:

19.1. Măsurile asigurătorii dispuse vor fi ridicate de către organul de executare competent, în tot sau în parte, în baza deciziei motivate emise de organul de control care le-a dispus, dacă:

a) creanța estimată prin nota de constatare la încheierea procesului-verbal de control nu mai există sau are o valoare mai mică;

b) actul de control care a generat luarea măsurilor asigurătorii a fost desființat în tot sau în parte de organul competent;

c) s-a efectuat plata voluntară sau stingerea prin alte modalități și la termenele prevăzute de lege a sumelor stabilite prin actul de control;

d) prin hotărârea instanței competente dată ca urmare a soluționării unei contestații a măsurilor asigurătorii s-a decis ridicarea acestora în tot sau în parte;

e) în alte condiții prevăzute de lege.

19.2. Ridicarea măsurilor asigurătorii va fi adusă la cunoștință, în scris, de către organul de executare competent și terțului poprit, băncii ori biroului de carte funciară, după caz.

Ordonanță:

Art. 36. — Măsurile asigurătorii dispuse atât de organele de executare, cât și de instanțele judecătorești ori de alte organe competente, dacă nu au fost desființate în condițiile legii, rămân valabile pe toată perioada executării silite fără îndeplinirea altor formalități.

20. Norme metodologice:

20.1. Măsurile asigurătorii rămân valabile și după data emiterii titlului executoriu, pe toată perioada aplicării procedurii de executare silită.

20.2. După emiterea titlului executoriu pentru creanțele bugetului de stat se aplică procedura de executare silită, urmând ca sumele indisponibilizate să se vireze în contul indicat de organul de executare, iar bunurile sechestrate să fie valorificate.

Ordonanță:

Art. 37. — (1) În cazul înființării sechestrului asigurător asupra bunurilor imobile, un exemplar al procesului-verbal întocmit de organul de executare se comunică pentru înscriere Biroului de carte funciară.

(2) **Înscrierea face opozabil sechestrul tuturor acelor care, după înscriere, vor dobândi vreun drept asupra imobilului respectiv. Actele de dispoziție ce ar interveni ulterior înscrierii prevăzute la alin. (1) sunt lovite de nulitate absolută.**

21. Norme metodologice:

21.1. Organul de executare care a încheiat procesul-verbal de sechestrul asigurător va comunica de îndată un exemplar Biroului de carte funciară din cadrul judecătoriei în a cărei rază se află bunul imobil, pentru înscrierea acestuia în cartea funciară.

Ordonanță:

Art. 38. — Dacă valoarea bunurilor proprii ale debitorului nu acoperă integral creanța bugetară, măsurile asigurătorii pot fi înființate și asupra bunurilor deținute de debitor în proprietate comună cu terțe persoane.

22. Norme metodologice:

22.1. În cazul în care măsurile asigurătorii au fost dispuse de organele de control ale Ministerului Finanțelor Publice și ale unităților sale teritoriale, dacă bunurile proprii ale debitorului lipsesc sau valoarea lor nu acoperă integral creanța bugetului de stat, măsurile asigurătorii pot fi înființate, în măsura necesară acoperirii creanței, și asupra bunurilor mobile comune ale soților ori, după caz, bunurilor deținute de debitor în coproprietate cu terțe persoane.

22.2. Pentru obligațiile față de bugetul de stat comune ale soților pot fi înființate măsuri asigurătorii asupra bunurilor comune ale acestora, iar în cazul în care valoarea bunurilor comune nu acoperă integral creanța, pot fi indisponibilizate și bunurile și veniturile proprii ale soților.

Ordonanță:

Art. 39. — Împotriva actelor de înființare și de aducere la îndeplinire a măsurilor asigurătorii cel interesat poate face contestație în conformitate cu prevederile art. 124.

23. Norme metodologice:

23.1. Cei interesați pot face contestație împotriva măsurilor asigurătorii în întregime, împotriva oricărui act prin care se dispun măsurile asigurătorii și/sau împotriva oricărui act de aducere la îndeplinire a acestora, precum și împotriva refuzului organului de executare competent de a îndeplini un act de aducere la îndeplinire a măsurilor asigurătorii în condițiile legii.

23.2. Contestația împotriva măsurilor asigurătorii se poate introduce, sub sancțiunea decăderii, în termen de 15 zile de la data când contestatarul a luat cunoștință de dispunerea ori aducerea la îndeplinire a măsurilor asigurătorii, prin comunicarea actelor de dispunere sau de aducere la îndeplinire a măsurilor asigurătorii sau din altă înștiințare ori, în lipsa acestora, în alt mod.

23.3. Contestația se introduce la judecătoria în a cărei rază teritorială se află sediul organului de executare care a adus la îndeplinire măsurile asigurătorii contestate.

Ordonanță:

Art. 40. — (1) În cazul în care debitorul nu își plătește de bunăvoie obligațiile bugetare datorate, organele de executare silită, pentru stingerea acestora, vor proceda la acțiuni de executare silită, potrivit prezentei ordonanțe.

(2) Executarea silită a creanțelor bugetare nu se perimează.

(3) Executarea silită se desfășoară până la stingerea creanțelor bugetare înscrise în titlul executoriu, inclusiv a dobânzilor, penalităților de întârziere și altor penalități ori a altor sume, datorate sau acordate potrivit legii prin acesta, precum și a cheltuielilor de executare.

(4) În cazul în care prin titlul executoriu sunt prevăzute, după caz, dobânzi, penalități de întârziere, penalități sau alte sume, fără să fi fost stabilit cuantumul acestora, ele vor fi calculate de către organul de executare și consemnate într-un proces-verbal care constituie titlu executoriu.

24. Norme metodologice:

24.1. În cazul în care debitorul nu plătește de bunăvoie sumele datorate bugetului de stat, organele de executare silită, pentru stingerea acestora, vor proceda la poprirea conturilor bancare, poprirea terților, sechestrarea bunurilor mobile și imobile proprietate a debitorului, potrivit legii.

24.2. Acțiunile de executare silită, întreprinse de organele de executare, se desfășoară până la recuperarea integrală a creanței bugetului de stat înscrise în titlul executoriu, precum și a tuturor cheltuielilor ocazionate de derularea acțiunilor de executare.

24.3. În cazul în care titlul executoriu a fost transmis de către alte instituții publice și au fost acordate dobânzi, penalități de întârziere și alte penalități ori alte sume, fără să fi fost stabilit cuantumul acestora, ele vor fi calculate de către organul de executare și consemnate într-un proces-verbal. Pentru sumele astfel stabilite procesul-verbal semnat de conducătorul organului de executare constituie titlu executoriu.

Ordonanță:

Art. 41. — (1) Executarea silită începe prin comunicarea unei somații în care i se notifică debitorului că are obligația să efectueze plata sumelor datorate în termen de 15 zile sau să facă dovada stingerii obligației bugetare, în caz contrar aplicându-se modalitățile de executare silită prevăzute de prezenta ordonanță. Somația este însoțită de o copie certificată de pe titlul executoriu.

(2) Somația cuprinde: organul de executare emitent; datele de identificare ale debitorului; data emiterii, numărul dosarului de executare; suma pentru care se începe executarea silită; termenul în care cel somat urmează să plătească obligația prevăzută în titlul executoriu, precum și indicarea consecințelor nerespectării acesteia; semnătura și ștampila organului de executare.

(3) Somația este obligatorie și se comunică debitorului după cum urmează:

a) prin poștă, la domiciliul sau la sediul debitorului, după caz, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire;

b) prin executorii bugetari, potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă privind comunicarea citațiilor și a altor acte de procedură, care se aplică în mod corespunzător;

c) prin prezentarea celui somat și primirea somației de către acesta sub semnătură, ca urmare a înștiințării prin alte mijloace, cum sunt fax, telefon, e-mail, dacă se asigură transmiterea textului actului și confirmarea primirii acestuia.

(4) În cazul în care debitorii refuză primirea somației sau se constată lipsa oricărei persoane la domiciliul sau la sediul social declarat al acestora, comunicarea somației se face prin publicarea unui anunț în cotidiene locale ori centrale sau în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a, în care se menționează că a fost emisă somația pe numele debitorului și că acesta este invitat să plătească în termen de 15 zile suma datorată. După publicarea anunțului toate actele întocmite în cadrul procedurii de executare silită sunt opozabile debitorului.

(5) Dovada comunicării somației potrivit alin. (3) se va înscrie de îndată în evidențele organului de executare și va fi păstrată la dosarul de executare.

25. Norme metodologice:

25.1. Somația este primul act de executare silită și este obligatorie, indiferent de modalitatea de executare silită care va fi aplicată.

25.2.1. Comunicarea somației se face prin poștă, cu scrisoare recomandată cu confirmare de primire, menționându-se data și ora primirii, sau se poate face prin personalul unităților teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, denumit în continuare *persoane împuternicite*, ori prin afișare, potrivit legii.

25.2.2. În cazul comunicării somației prin persoanele împuternicite, pentru persoanele juridice, asociațiile și societățile fără personalitate juridică înmânarea somației se face la sediul acestora persoanei însărcinate cu primirea corespondenței, iar pentru persoanele fizice, la domiciliul ori reședința acestora sau oriunde debitorul primește somația.

25.2.2.1. Comunicarea somației nu poate fi făcută în zilele nelucrătoare și de sărbătoare legală, cu excepția cazurilor urgente, cu aprobarea conducerii organului de executare.

În cazul debitorilor persoane juridice, asociații și societăți fără personalitate juridică, înmânarea somației se face persoanei însărcinate cu primirea corespondenței, care va semna adeverința de primire, indicând numele, prenumele și calitatea și aplicând ștampila.

25.2.2.2. Comunicarea somației se face personal debitorului persoană fizică, care va semna adeverința de primire, persoana împuternicită certificând identitatea, semnătura acestuia, data și ora primirii.

25.2.2.3. Dacă debitorul se află la domiciliu și refuză să primească somația sau o primește și refuză ori nu poate să semneze adeverința de primire, persoana împuternicită va înmâna somația debitorului sau, în cazul refuzului de primire, o va afișa pe ușa locuinței acestuia, consemnând acestea într-un proces-verbal.

25.2.2.4. Dacă debitorul nu este găsit la domiciliu, persoana împuternicită va înmâna somația unei persoane din familie sau, în lipsa acesteia, oricărei persoane care locuiește cu debitorul ori persoanei care primește în mod obișnuit corespondența.

25.2.2.5. Atunci când debitorul are domiciliul sau sediul într-o clădire compusă din mai multe apartamente sau într-un hotel și nu există indicii asupra apartamentului sau camerei unde locuiește sau își are sediul, somația se va înmâna administratorului sau persoanei cu atribuții similare ori celui care în mod obișnuit îl înlocuiește.

25.2.2.6. Persoanele prevăzute la pct. 25.2.2.4 și 25.2.2.5 vor semna adeverința de primire, iar persoana împuternicită va certifica identitatea acestora. Dacă aceste persoane nu vor sau nu pot să semneze adeverința de primire, somația va fi predată acestora. Dacă nu vor să primească somația sau sunt lipsă, persoana împuternicită va afișa somația, în cazul prevăzut la pct. 25.2.2.4, pe ușa locuinței debitorului sau, în cazul prevăzut la pct. 25.2.2.5, pe ușa principală a clădirii. În toate cazurile menționate mai sus persoana împuternicită va încheia un proces-verbal.

25.2.2.7. Procesul-verbal încheiat de persoana împuternicită în îndeplinirea obligației de comunicare a somației va cuprinde:

- anul, luna și ziua când a fost încheiat;
- numele, prenumele și funcția celui care l-a încheiat;
- organul de executare emitent al somației;
- numele și prenumele sau denumirea debitorului;
- domiciliul sau sediul debitorului, cu indicarea numărului etajului, apartamentului ori camerei, dacă debitorul are domiciliul sau sediul într-o clădire cu mai multe etaje ori apartamente sau într-un hotel;
- numele, prenumele și calitatea persoanei căreia i-a fost înmânată somația sau locul unde s-a făcut afișarea;
- semnătura celui care a încheiat procesul-verbal;
- menționarea cazurilor când cei care trebuie să semneze adeverința de primire a somației nu vor sau nu o pot semna.

Înmânarea somației nu poate fi făcută unui minor sub 14 ani împliniți sau unei persoane lipsite de discernământ.

25.2.3. Debitorii incapabili, respectiv minorii, alienații și debilizii mintal puși sub interdicție judecătorească, precum și alte persoane prevăzute de lege vor fi somați prin reprezentanții lor legali, la domiciliul sau la sediul acestora din urmă.

25.2.4. Când se constată că debitorul nu este găsit la domiciliul sau la reședința sa și se află în una dintre situațiile următoare, se va proceda conform dispozițiilor Codului de procedură civilă, astfel:

a) personalul misiunilor diplomatice și al oficiilor consulare ale României, cetățenii români trimiși ca funcționari la organizații internaționale, precum și membrii lor de familie care locuiesc cu ei, aflați în străinătate, vor fi somați prin Ministerul Afacerilor Externe;

b) cetățenii români, alții decât cei menționați anterior, aflați în străinătate în interes de serviciu, vor fi somați prin persoanele juridice care i-au trimis;

c) pentru debitorii care își satisfac stagiul militar, care sunt concentrați ori aflați în misiune, somația se transmite la comandamentul militar din raza teritorială a organului de executare;

d) pentru cei care alcătuiesc echipajul unui vas de comerț, comunicarea somației se face, în lipsa unui domiciliu cunoscut, la căpitania portului unde este înregistrat vasul;

e) pentru debitorii care execută o pedeapsă privativă de libertate, comunicarea somației se face la sediul penitenciarului;

f) pentru bolnavii aflați în spitale, sanatorii sau alte așezăminte similare, comunicarea somației se face la sediul acestora.

25.3. Confirmarea de primire, în cazul comunicării somației prin poștă, adeverința de primire sau, după caz, procesul-verbal de comunicare a somației, se conexează la dosarul de executare.

Ordonanță:

Art. 43. — (1) Prin sechestrul aplicat asupra bunurilor mobile creditorul bugetar dobândește un drept de gaj, iar prin cel aplicat asupra bunurilor imobile creditorul bugetar dobândește un drept de ipotecă.

(2) Dreptul de ipotecă conferă creditorului bugetar în raport cu alți creditori aceleași drepturi ca și dreptul de ipotecă, în sensul prevederilor dreptului comun.

(3) Din momentul în care se îndeplinește condiția de publicitate prin înscrierea titlului executoriu la Arhiva Electronică de Garanții Reale Mobiliare ori în cazul în care bunul se ia în posesie, creditorul bugetar are prioritate față de garanția reală a celorlalți creditori urmăritori asupra bunului mobil sau sumei în cauză.

26. Norme metodologice:

26.1. Sechestrul aplicat asupra bunurilor mobile proprietate a debitorului naște un drept de gaj în favoarea organelor de executare. Procesul-verbal de instituire a sechestrului reprezintă înscrisul constatator al dreptului de gaj.

26.1.1. În cazul gajului cu deposedare are loc transmiterea bunului mobil gajat fie către organele de executare, fie către terțul însărcinat cu păstrarea bunului, caz în care bunul este ținut la dispoziția organelor de executare până la stingerea în întregime a debitului, prin modalitățile prevăzute de ordonanță.

26.1.2. În cazul gajului fără deposedare bunul mobil gajat rămâne în păstrare la debitor, pe cheltuiala și răspunderea acestuia, și este ținut la dispoziția organelor de executare până la data stingerii creanței față de bugetul de stat, prin modalitățile prevăzute de ordonanță.

26.1.3. Dacă debitorul plătește obligațiile față de bugetul de stat în întregime, înainte ca bunul să fie valorificat, bunul mobil gajat se restituie debitorului.

26.2.1. Sechestrul aplicat asupra bunurilor imobile proprietate a debitorului naște un drept de ipotecă în favoarea organelor de executare.

26.2.2. Bunul imobil ipotecat rămâne în posesia debitorului care are dreptul să-i culeagă fructele ca orice proprietar.

26.2.3. Organele de executare în baza ipotecii au dreptul să urmărească bunul imobil.

26.2.4. Dreptul de ipotecă al organelor de executare asupra bunului imobil ipotecat încetează numai dacă debitul în legătură cu care s-a născut dreptul de ipotecă se stinge în întregime.

Ordonanță:

Art. 44. — (1) Procedura de executare silită se efectuează din oficiu și, o dată începută, se poate suspenda, întrerupe sau poate înceta numai în cazurile și sub forma prevăzute de prezenta ordonanță.

(2) Executarea silită se suspendă:

a) când suspendarea a fost dispusă de instanță sau de creditorul bugetar;

b) de la data comunicării aprobării înlesnirii la plată;

c) în alte cazuri prevăzute de lege.

(3) Executarea silită se întrerupe:

a) la data declarării stării de insolabilitate a debitorului;

b) în alte cazuri prevăzute de lege.

(4) Executarea silită încetează dacă:

a) s-au stins integral creanțele bugetare prevăzute în titlul executoriu, inclusiv dobânzile, penalitățile de orice fel, cheltuielile de executare, precum și orice alte sume stabilite în sarcina debitorului, potrivit legii;

b) a fost desființat titlul executoriu;

c) în alte cazuri prevăzute de lege.

27. Norme metodologice:

27.1. Pentru creanțele bugetului de stat datorate și neplătite de debitor în termenul comunicat prin înștiințarea de plată, organele de executare declanșează, din oficiu, procedura executării silită.

27.2. Executarea silită se suspendă după cum urmează:

a) dacă instanța de judecată, până la soluționarea contestației, a suspendat întreaga procedură de executare silită, la cerere, prin încheiere motivată;

b) dacă organele de executare, la cererea debitorului, au dispus suspendarea temporară, totală sau parțială, numai a popririi conturilor bancare ale acestuia;

c) dacă s-a aprobat înlesnirea la plată a obligațiilor debitorului către bugetul de stat, de la data semnării convenției;

d) în alte cazuri prevăzute de lege.

27.3. Executarea silită încetează în următoarele cazuri:

a) când debitorul, în cursul executării silită, achită creanța față de bugetul de stat constând în impozite, taxe, contribuții, amenzi și alte sume ce reprezintă venituri ale bugetului de stat, precum și accesoriile acestora, respectiv dobânzi, penalități de orice fel, inclusiv cheltuieli de executare și orice alte sume stabilite, potrivit legii, în sarcina sa;

b) când titlul executoriu a fost desființat;

c) în alte cazuri prevăzute de lege.

Ordonanță:

Art. 47. — (1) Executarea silită a creanțelor bugetare se efectuează numai în temeiul unui titlu executoriu emis potrivit prezentei ordonanțe de organul de executare competent în a cărui rază teritorială își are sediul sau domiciliul debitorul, persoană fizică sau juridică, ori unde acesta este luat în evidență fiscală.

(2) Actul emis potrivit alin. (1), în cuprinsul căruia s-a înscris creanța bugetară, denumit *titlu executoriu*, va conține: antetul organului emitent; numele și prenumele sau denumirea debitorului, codul unic de înregistrare și/sau codul numeric personal, domiciliul sau sediul acestuia, precum și orice alte date de identificare; cuantumul și natura sumelor datorate și neachitate; temeiul legal al puterii executorii a titlului; data întocmirii titlului, ștampila și semnătura organului de executare.

(3) Pentru debitorii obligați în mod solidar la plata creanțelor bugetare se va întocmi un singur titlu executoriu.

28. Norme metodologice:

28.1. Organul de executare al Ministerului Finanțelor Publice va proceda la aplicarea măsurilor de executare silită numai pentru creanțele bugetului de stat prevăzute într-un titlu executoriu emis potrivit legii.

28.1.1. Pentru obligațiile bugetului de stat declarate de către plătitor, precum și pentru cele stabilite de organele competente ale Ministerului Finanțelor Publice din oficiu sau ca urmare a unui control, care nu au fost achitate la termenele legale de plată, titlul executoriu este actul emis de organul de executare.

28.1.2. Pentru obligațiile bugetului de stat provenind din sancțiuni contravenționale, titlul executoriu este procesul-verbal de constatare a contravenției și de aplicare a amenzi, rămas definitiv prin neexercitarea căii de atac, ori hotărârea judecătorească rămasă definitivă și irevocabilă prin care se respinge plângerea.

28.1.3. Pentru creanțele bugetului de stat asupra cărora s-a pronunțat o instanță judecătorească, titlul executoriu este hotărârea judecătorească definitivă și irevocabilă, investită cu formulă executorie.

28.1.4. Pentru creanțele bugetului de stat transmise spre executare de alte instituții publice, titlul executoriu este actul căruia legea îi conferă acest caracter.

28.2. Titlul executoriu se întocmește de organul de executare pentru fiecare tip de creanță a bugetului de stat reprezentând impozite, taxe, contribuții, alte venituri bugetare, precum și accesoriile acestora.

28.3. În cazul în care există mai mulți debitori care răspund solidar și nelimitat pentru aceeași creanță a bugetului de stat, organul de executare competent emite un singur titlu executoriu, făcând mențiune despre: numele, prenumele sau denumirea tuturor debitorilor.

Ordonanță:

Art. 48. — (1) Titlurile executorii emise de alte organe competente, care privesc creanțe bugetare, se transmit în termen de cel mult 30 de zile de la emitere, spre executare silită, potrivit legii, organelor prevăzute la art. 49.

(2) În cazul în care titlurile executorii emise de alte organe decât cele prevăzute la art. 47 alin. (1) nu cuprind unul dintre următoarele elemente: numele și prenumele sau denumirea debitorului, codul numeric personal, codul unic de înregistrare, domiciliul sau sediul, cuantumul sumei datorate, temeiul legal, semnătura organului care l-a emis și dovada comunicării acestora, organul de executare va restitui de îndată titlurile executorii organelor emittente.

(3) În cazul în care titlul executoriu i-a fost transmis spre executare de către un alt organ, organul de executare îi va confirma primirea, în termen de 30 de zile.

29. Norme metodologice:

29.1. Titlurile executorii care privesc creanțe ale bugetului de stat, emise de alte organe competente, se transmit organelor de executare în a căror rază teritorială își are domiciliul sau sediul debitorul ori unde este luat în evidență fiscală, în termen de 30 de zile de la data emiterii lor.

29.2.1. Titlurile executorii se transmit printr-o adresă, care trebuie să cuprindă:

a) denumirea completă a emitentului;

b) temeiul legal al transmiterii titlului executoriu spre executare;

c) numele și prenumele sau denumirea debitorului;

d) domiciliul sau sediul debitorului;

e) alte elemente de identificare a acestuia: seria și numărul actului de identitate sau, după caz, codul de înregistrare fiscală etc.;

f) natura debitului și suma de plată;

g) alte informații necesare încasării creanțelor bugetului de stat prin executare silită: bunuri urmăribile, surse de venituri, depozite bancare etc.

29.2.2. Atunci când este cazul, împreună cu titlurile executorii se vor transmite și copii certificate de pe procesele verbale de aducere la îndeplinire a măsurilor asigurătorii.

29.3. Organele de executare ale Ministerului Finanțelor Publice vor confirma primirea titlului executoriu pentru creanțele bugetului de stat, transmis de către alte organe competente, în termen de 30 de zile de la primirea acestuia.

Ordonanță:

Art. 49. — (1) Creditorii bugetari care administrează creanțele bugetare, prin organele proprii, centrale sau teritoriale, după caz, ori cele ale administrației publice locale, sunt abilitați să aducă la îndeplinire măsurile asigurătorii și să efectueze procedura de executare silită prevăzută de prezenta ordonanță.

(2) Creanțele bugetare care se încasează, se administrează, se contabilizează și se utilizează de instituțiile publice, provenite din venituri proprii, precum și cele rezultate din raporturi juridice contractuale se execută prin organe proprii, acestea fiind abilitate să aducă la îndeplinire măsurile asigurătorii și să efectueze procedura de executare silită, potrivit prevederilor prezentei ordonanțe.

(3) Organele prevăzute la alin. (1) și (2) sunt denumite în continuare *organe de executare*.

(4) În cazul în care instituțiile publice transmit titluri executorii privind venituri proprii spre executare silită organelor Ministerului Finanțelor Publice, sumele astfel realizate se fac venit la bugetul de stat.

30. Norme metodologice:

30.1. Pentru creanțele bugetului de stat sunt abilitate să efectueze procedura de executare silită organele proprii teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, astfel:

a) prin compartimentele de specialitate de la nivelul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, precum și ale administrațiilor finanțelor publice, cu excepția prevăzută la lit. b);

b) prin direcțiile regionale vamale și unitățile vamale operative ale Direcției Generale a Vămirilor, pentru creanțele determinate de organele vamale.

Ordonanță:

Art. 51. — (1) Pentru efectuarea procedurii de executare silită este competent organul de executare în a cărui rază teritorială se găsesc bunurile urmăribile, coordonarea întregii executări revenind organului în a cărui rază teritorială își are sediul sau domiciliul ori unde este luat în evidență fiscală debitorul, după caz. În cazul în care executarea silită se face prin poprire, organul de executare coordonator poate proceda la aplicarea acestei măsuri de executare asupra terțului poprit, indiferent de locul unde își are sediul sau domiciliul.

(2) Atunci când se constată că există pericolul evident de înstrăinare, substituție sau de sustragere de la executare silită a bunurilor și veniturilor urmăribile ale debitorului, organul de executare coordonator poate proceda la indisponibilizarea și executarea silită a acestora, indiferent de locul în care se găsesc bunurile.

(3) Organul de executare coordonator va sesiza în scris celelalte organe prevăzute la alin. (1), comunicându-le titlul executoriu în copie certificată, situația debitorului, contul în care se vor vira sumele încasate, precum și orice alte date utile pentru identificarea debitorului și a bunurilor ori veniturilor urmăribile.

(4) Pentru creanțele bugetare administrate de autoritățile administrației publice locale este competent să efectueze procedura de executare silită organul de executare în a cărui rază teritorială își are sediul sau domiciliul ori este luat în evidență fiscală debitorul, după caz.

31. Norme metodologice:

31.1.1. În cazul în care debitorul nu are bunuri urmăribile în raza teritorială a organului de executare unde acesta își are domiciliul, sediul sau este luat în evidență

fiscală, sunt competente să aplice măsurile de executare silită mobilă și/sau imobiliară organele de executare în raza cărora se află aceste bunuri.

31.1.2. În această situație organul de executare coordonator va comunica prin scrisoare recomandată cu confirmare de primire o copie certificată de pe titlul executoriu, indicând totodată:

a) elementele de identificare a debitorului;

b) elementele de identificare a bunurilor sau veniturilor debitorului, după caz;

c) contul în care se vor vira sumele încasate.

31.2. Organul de executare va comunica, în termen de 30 de zile, organului de executare coordonator aplicarea măsurilor de executare silită sau, după caz, motivele pentru care acestea nu pot fi aplicate, anexând documentele justificative.

Ordonanță:

Art. 52. — Când se constată că domiciliul sau sediul debitorului se află în raza teritorială a altui organ de executare, titlul executoriu împreună cu dosarul executării vor fi trimise acestuia, înștiințându-se, dacă este cazul, organul de la care s-a primit titlul executoriu.

32. Norme metodologice:

32.1. Atunci când domiciliul sau sediul debitorului se află în raza teritorială a altui organ de executare, titlul executoriu împreună cu dosarul executării se vor transmite acestui organ, care are obligația să confirme debitul în termen de 30 de zile. Despre această măsură va fi înștiințat și organul de la care a fost primit titlul executoriu.

Ordonanță:

Art. 54. — (1) Organele de executare au obligația de a face demersurile necesare pentru identificarea domiciliului sau sediului debitorului, precum și a bunurilor și veniturilor urmăribile ale acestuia.

(2) Dacă debitorul nu este găsit la domiciliul sau la sediul cunoscut, organul de executare este obligat să solicite organelor de poliție să facă cercetări, precum și să ceară relații de la oficiul registrului comerțului sau de la oricare altă persoană fizică sau juridică ori de la alte organe competente, în scopul stabilirii locului unde se află debitorul și al obținerii oricăror date deținute în legătură cu acesta.

33. Norme metodologice:

33.1. În cazul în care debitorul nu este identificat la domiciliul sau sediul cunoscut, organul de executare va solicita relațiile necesare identificării debitorului, în cazul persoanelor fizice, compartimentelor de evidență a populației ale organelor de poliție, iar pentru persoanele juridice, oficiilor registrului comerțului sau instanțelor judecătorești unde sunt înregistrate ori altor registre publice, după caz. Aceste organe sunt obligate să furnizeze relațiile solicitate, fără perceperea unei taxe sau a unui tarif.

33.2. În scopul stabilirii locului unde se află debitorul și bunurile ori veniturile acestuia și pentru obținerea oricăror alte date în legătură cu acestea, organele de executare vor solicita informații și de la alte organe competente sau persoane fizice ori juridice, după caz.

33.3. În scopul identificării tuturor bunurilor și veniturilor urmăribile aparținând persoanelor fizice, organele de executare vor solicita organelor în a căror evidență se află sau se înscriu, după caz, asemenea bunuri, date privind existența și individualizarea acestora.

Ordonanță:

Art. 55. — (1) La cererea organului de executare, băncile, organele de poliție, instituțiile care gestionează registre publice sau altele asemenea ori alte persoane juridice sau fizice sunt obligate să furnizeze de îndată în scris datele și informațiile solicitate, în vederea aplicării procedurii de executare silită, precum și pentru luarea altor măsuri privind stingerea creanțelor bugetare, chiar dacă prin legi speciale se dispune altfel, fără perceperea de taxe, tarife, comisioane sau alte sume.

(2) Organele de executare sunt obligate să asigure confidențialitatea informațiilor primite.

34. Norme metodologice:

34.1. La cererea organelor de executare ale Ministerului Finanțelor Publice, băncile sunt obligate să furnizeze, în scris, informațiile necesare executării silite a debitorilor prin poprire, privind: existența conturilor deschise de către debitori; data ultimei operațiuni, în situația în care debitorul are cont deschis și nu mai efectuează operațiuni; data închiderii contului; dacă dețin informații privind bunurile sau veniturile debitorului, precum și alte informații utile aplicării măsurilor de executare silită, după caz.

Ordonanță:

Art. 56. — Organele de poliție, jandarmerie și alți agenți ai forței publice au obligația să dea concursul organelor de executare, la cererea acestora, în îndeplinirea, potrivit legii, a activității de executare silită.

35. Norme metodologice:

35.1. La cererea organelor de executare, organele de poliție, jandarmerie și alți agenți ai forței publice au obligația de a da concursul acestora la îndeplinirea măsurilor de executare silită a bunurilor mobile și/sau a bunurilor imobile, potrivit dispozițiilor legale.

Ordonanță:

Art. 58. — (1) În exercitarea atribuțiilor ce le revin pentru aplicarea procedurii de executare silită executorii bugetari pot:

a) să intre în orice incintă de afaceri a debitorului, persoană juridică, sau în alte incinte unde acesta își păstrează bunurile, în scopul identificării bunurilor sau valorilor care pot fi executate silit, precum și să analizeze evidența contabilă a debitorului în scopul identificării terților care datorează sau dețin în păstrare venituri ori bunuri ale debitorului;

b) să intre în toate încăperile în care se găsesc bunuri sau valori ale debitorului, persoană fizică, precum și să cerceteze toate locurile în care acesta își păstrează bunurile;

c) să solicite și să cerceteze orice document sau element material care poate constitui o probă în determinarea bunurilor proprietate a debitorului.

(2) Executorul bugetar poate intra în încăperile ce reprezintă domiciliul sau reședința unei persoane fizice, cu consimțământul acesteia, iar în caz de refuz, organul de executare va cere autorizarea instanței judecătorești competente potrivit dispozițiilor Codului de procedură civilă.

(3) Accesul executorului bugetar în locuința, în incinta de afaceri sau în orice altă încăpere a debitorului, persoană fizică sau juridică, se poate efectua între orele 6,00—20,00, în orice zi lucrătoare. Executarea începută va putea continua în aceeași zi sau în zilele următoare. În cazuri temeinic justificate de pericolul înstrăinării unor bunuri, accesul în încăperile debitorului va avea loc și la alte ore decât cele menționate, precum și în zilele nelucrătoare, în baza autorizației prevăzute la alin. (2).

36. Norme metodologice:

36.1. Accesul executorului bugetar în încăperile reprezentând domiciliul sau reședința debitorului ori a proprietarului imobilului unde se află bunurile debitorului se realizează în prezența acestuia. În cazul în care aceștia nu

sunt prezenți și accesul îi este permis de alți membri majori ai familiilor acestora, organul de executare va fi însoțit de un reprezentant al poliției și de doi martori majori.

36.2. Atunci când debitorul sau o altă persoană, asupra căreia se află bunuri sau valori ale acestuia, refuză accesul în încăperile ce reprezintă domiciliul sau reședința sa, executorul bugetar va cere instanței judecătorești autorizarea pentru intrarea în încăperile mai sus menționate.

Ordonanță:

Art. 61. — (1) Cheltuielile de orice fel ocazionate de efectuarea procedurii de executare silită sunt în sarcina debitorului urmărit, dacă legea nu prevede altfel. Conform dovezilor privind cheltuielile făcute, suma ce urmează să fie plătită de către debitor se stabilește de organul de executare prin proces-verbal, pe baza căruia se emite titlul executoriu potrivit prevederilor art. 47 alin. (1).

(2) Cheltuielile de executare silită a creanțelor bugetare se avansează de creditorii care au început procedura de executare silită, din bugetul acestora.

(3) Cheltuielile de executare care nu au la bază documente care să ateste că au fost efectuate în scopul executării silite nu sunt în sarcina debitorului urmărit.

37. Norme metodologice:

37.1. Cheltuielile de executare silită a creanțelor bugetului de stat reprezintă totalitatea cheltuielilor de orice fel necesare efectuării procedurii de executare silită, după emiteria somației, potrivit legii.

37.2. Cheltuielile de executare silită cuprind:

a) sumele reprezentând cheltuieli pentru publicarea somației debitorului, atunci când aceasta este necesară;

b) sumele convenite persoanelor specializate pentru evaluarea bunurilor supuse executării silite;

c) sumele reprezentând cheltuieli efectuate, pentru bunurile mobile sechestrate, cu ridicarea, manipularea, transportul, depozitarea, conservarea, precum și culegerea fructelor etc., după caz, dacă acestea sunt efectuate prin intermediul unor terți;

d) sumele reprezentând cheltuieli efectuate pentru administrarea bunurilor imobile;

e) indemnizația custodelui;

f) indemnizația administratorului-sechestrului;

g) sumele reprezentând cheltuieli efectuate cu ocazia publicării anunțului privind vânzarea, în ziare sau prin alte mijloace mass-media;

h) sumele reprezentând cheltuieli efectuate cu organizarea licitației;

i) sumele reprezentând cheltuieli privind transmiterea actelor de procedură prin poștă;

j) alte cheltuieli ocazionate de desfășurarea procedurii de executare silită a creanțelor bugetului de stat.

37.3. Cheltuielile de executare silită efectuate de organul de executare pentru încasarea creanței bugetului de stat sunt în sarcina debitorului și în toate cazurile sunt dovedite cu documente.

37.4. În cazul cheltuielilor privind transmiterile prin poștă, cuantumul acestora este tariful practicat de poștă pentru astfel de transmiteri.

37.5.1. Pentru sumele reprezentând cheltuieli de executare silită, pe baza actelor privind cheltuielile efectuate, până la eliberarea sau distribuirea sumelor rezultate din executarea silită, se încheie un proces-verbal. Procesul-verbal, semnat de conducătorul organului de executare, constituie titlu executoriu.

37.5.2. În cazul în care, prin aplicarea tuturor modalităților posibile de executare silită, nu s-a realizat nici o sumă, se încheie, de asemenea, procesul-verbal prevăzut la pct. 37.5.1.

37.6. Când debitorul achită sumele pentru care s-a început executarea silită, înainte de a se trece la vânzarea

bunurilor mobile sau imobile indisponibilizate, el este obligat să achite și cheltuielile ce s-au făcut cu primele forme de executare, pentru care organele de executare vor încheia un proces-verbal ce constituie titlu executoriu.

Ordonanță:

Art. 63. — Sunt supuse executării silite prin poprire, potrivit legii, orice sume urmărilor reprezentând venituri și disponibilități bănești în lei și în valută, titluri de valoare sau alte bunuri mobile necorporale, deținute și/sau datorate cu orice titlu debitorului de către terțe persoane sau pe care acestea le vor datora debitorului și/sau le vor deține terții în viitor în temeiul unor raporturi juridice existente.

38. Norme metodologice:

38.1. Executarea silită prin poprire, potrivit legii, se poate întinde asupra oricărui sume urmărilor reprezentând venituri și disponibilități bănești în lei și în valută, inclusiv venituri din titluri de valoare sau alte bunuri mobile necorporale, deținute și/sau datorate cu orice titlu debitorului de către terțe persoane fizice ori juridice sau pe care acestea i le vor datora debitorului și/sau pe care le vor deține în viitor pentru debitor în temeiul unor raporturi juridice existente.

38.2. Atunci când debitorii dețin titluri de valoare sau alte bunuri mobile necorporale urmărilor, organul de executare poate proceda la aplicarea măsurilor de executare silită prin poprirea veniturilor rezultate din acestea. În acest caz terțul poprit este societatea comercială și/sau autoritatea publică emitentă a titlurilor de valoare respective.

38.3.1. În raport de cuantumul creanței bugetului de stat, de natura și vechimea acesteia, de gradul de solvabilitate și de rata lichidității debitorului, organul de executare poate porni executarea silită prin decontare bancară și/sau prin poprire a veniturilor rezultate din titluri de valoare ori alte bunuri mobile necorporale pentru întreaga sumă datorată sau parțial, în funcție de vechimea debitelor.

38.3.2. Dacă debitorul are conturi deschise la mai multe bănci sau urmează să încaseze venituri rezultate din titluri de valoare ori alte bunuri mobile necorporale de la terțe persoane juridice pentru realizarea creanței bugetului de stat, în măsura în care este necesar, executarea silită prin poprire se poate întinde concomitent asupra mai multor conturi bancare ori asupra mai multor terți popriți.

38.4. După îndestularea creanței bugetului de stat în condițiile prevăzute la pct. 38.3.2, organul de executare va înștiința de îndată băncile și/sau terții popriți pentru sistarea indisponibilizării conturilor sau a veniturilor, după caz.

Ordonanță:

Art. 64. — Sumele ce reprezintă venituri bănești ale debitorului persoană fizică, realizate ca angajat, pensiile de orice fel, precum și ajutoarele sau indemnizațiile cu destinație specială sunt supuse urmării numai în condițiile prevăzute de Codul de procedură civilă.

39. Norme metodologice:

39.1. Salariile și alte venituri periodice realizate din muncă, pensiile acordate în cadrul sistemului public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, precum și alte sume ce se plătesc periodic debitorului și sunt destinate asigurării mijloacelor de existență ale acestuia pot fi urmărite până la o treime din venitul lunar net.

39.2. Dacă sunt mai multe urmări asupra aceleiași sume, urmărirea nu poate depăși jumătate din venitul lunar net al debitorului, indiferent de natura creanțelor, în afară de cazul în care legea prevede altfel.

39.3. Veniturile din muncă sau orice alte sume ce se plătesc periodic debitorului și sunt destinate asigurării mijloacelor de existență ale acestuia, în cazul în care sunt mai mici decât cuantumul salariului minim net pe economie, pot fi urmărite numai asupra părții ce depășește jumătate din acest cuantum.

39.4. Alocațiile de stat și indemnizațiile pentru copii, ajutoarele pentru îngrijirea copilului bolnav, ajutoarele de maternitate, cele acordate în caz de deces, bursele de studii acordate de stat, diurnele, precum și orice alte asemenea indemnizații cu destinație specială, stabilite potrivit legii, nu pot fi urmărite pentru nici un fel de datorii.

39.5. Poprirea rămâne valabilă înființată și în cazul în care debitorul își schimbă locul de muncă la o altă unitate sau este pensionat. În acest caz unitatea de la care pleacă debitorul va trimite actele prin care s-a înființat poprirea unității la care se află noul loc de muncă al debitorului sau organului competent din cadrul sistemului public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale care, de la data primirii acestor acte, devine terț poprit. Despre această situație va fi înștiințat și organul de executare.

Ordonanță:

Art. 65. — (1) Poprirea asupra veniturilor debitorilor, persoane fizice sau persoane juridice, se înființează de către organul de executare printr-o adresă care va fi trimisă terțului poprit, împreună cu o copie certificată de pe titlul executoriu. Totodată va fi înștiințat și debitorul despre înființarea popririi.

(2) Poprirea nu este supusă validării.

(3) Poprirea înființată anterior, ca măsură asigurătorie, devine executorie prin comunicarea copiei certificate de pe titlul executoriu, făcută terțului poprit, și înștiințarea despre aceasta a debitorului.

(4) Terțul poprit este obligat ca, în termen de 5 zile de la primirea comunicării ce i s-a făcut potrivit alin. (1) și (3), să înștiințeze organul de executare dacă datorează vreo sumă de bani cu orice titlu debitorului.

(5) Poprirea se consideră înființată la data la care terțul poprit, prin înștiințarea trimisă organului de executare, confirmă că datorează sume de bani debitorului, sau la data expirării termenului prevăzut la alin. (4).

(6) După înființarea popririi terțul poprit este obligat să facă de îndată reținerile prevăzute de lege și să vireze sumele reținute în contul indicat de organul de executare, comunicând totodată în scris despre existența altor creditori.

(7) În cazul în care sumele datorate debitorului sunt poprite de mai mulți creditori, terțul poprit îi va anunța în scris despre aceasta pe creditori și va proceda la distribuirea sumelor potrivit ordinii de preferință prevăzute la art. 118.

40. Norme metodologice:

40.1. Pentru executarea silită a creanțelor bugetului de stat, organele de executare în evidențele cărora se află înscris debitul respectiv vor înființa poprirea asupra terților care, potrivit legii, dețin și/sau datorează, cu orice titlu, debitorilor sume urmărilor, inclusiv sume provenite din venituri generate de titlurile de valoare sau alte bunuri mobile necorporale.

40.2.1. Poprirea se înființează de către organul de executare printr-o adresă de înființare a popririi, însoțită de o copie certificată de pe titlul executoriu, care se transmite terțului poprit. Comunicarea se face prin poștă, cu confirmare de primire, sau prin persoane împuternicite ale organului de executare.

40.2.2. Adresa de înființare a popririi va cuprinde:

- a) denumirea și sediul organului de executare;
- b) numărul și data emiterii;
- c) denumirea și sediul sau numele, prenumele și domiciliul terțului poprit;
- d) temeiul legal al executării silite prin poprire;
- e) datele de identificare a debitorului;
- f) numărul și data titlului executoriu, precum și organul emitent;
- g) natura creanței bugetului de stat;

h) cuantumul creanței bugetului de stat pentru care s-a înființat poprirea, atunci când acesta este mai mic decât cel evidențiat în titlul executoriu, ca urmare a stingerii parțiale a debitului;

i) contul în care urmează a se vira suma reținută, indicându-se fiecare cont bugetar în funcție de natura impozitului, taxei sau a venitului bugetar respectiv;

j) semnătura și ștampila organului de executare.

40.3.1. Terțul poprit, de îndată ce a primit adresa de înființare a popririi, va lua măsura de indisponibilizare a acestor venituri în cuantumul necesar achitării sumelor datorate pentru care s-a înființat poprirea.

40.3.2. În funcție de cuantumul creanței bugetului de stat, de mărimea veniturilor debitorului și de data plății acestora, terțul poprit va efectua una sau mai multe rețineri și plăți până la recuperarea integrală a creanței bugetului de stat.

40.3.3. În cazul în care sunt înființate popriri și de alți creditori, terțul poprit va comunica organului de executare numele și adresa celorlalți creditori, precum și sumele poprite de fiecare.

40.4. În situația în care a fost pornită executarea silită prin poprire din lipsa altor bunuri urmăribile și se constată că debitorul a dobândit bunuri mobile și imobile urmăribile, organul de executare, în funcție de cuantumul creanței nerecuperate, va aplica și celelalte modalități de executare silită.

40.5. Atunci când, prin poprire, creanța bugetară este realizabilă pe o perioadă mai mare de un an, după înființarea popririi, organul de executare va verifica, cel puțin o dată pe an, dacă debitorul a dobândit și alte bunuri sau realizează și alte venituri decât cele asupra cărora s-a început executarea silită.

Ordonanță:

Art. 66. — (1) Pentru stingerea creanțelor bugetare debitorii deținători de conturi bancare pot fi urmăriți prin decontare bancară, prevederile art. 65 alin. (1) aplicându-se în mod corespunzător. În acest caz, o dată cu comunicarea somației și a titlului executoriu, făcută debitorului potrivit art. 41, o copie certificată de pe acest titlu va fi introdusă la banca unde se află deschis contul debitorului.

(2) Despre această măsură va fi înștiințat și debitorul.

(3) În măsura în care este necesar, pentru achitarea sumei datorate la data sesizării băncii potrivit alin. (1) sumele existente, precum și cele viitoare provenite din încasările zilnice în conturile în lei și în valută sunt indisponibilizate. Din momentul indisponibilizării, respectiv de la data și ora primirii adresei de înființare a popririi asupra disponibilităților bănești, băncile nu vor proceda la decontarea documentelor de plată primite, respectiv la debitarea conturilor debitorilor, și nu vor accepta alte plăți din conturile acestora până la achitarea integrală a obligațiilor bugetare, cu excepția sumelor necesare plății drepturilor salariale.

(4) Dacă debitorul face plata în termenul prevăzut în somație, organul de executare va înștiința de îndată în scris băncile pentru sistarea totală sau parțială a indisponibilizării conturilor și reținerilor. În caz contrar banca este obligată să procedeze conform dispozițiilor alin. (3).

(5) În situația în care titlurile executorii nu pot fi onorate în aceeași zi, băncile vor urmări executarea acestora din încasările zilnice realizate în contul debitorului.

(6) Dispozițiile art. 65 alin. (7) se aplică în mod corespunzător.

41. Norme metodologice:

41.1. Atunci când debitorii dețin conturi bancare, în lei și în valută, organul de executare poate proceda la aplicarea măsurilor de executare silită prin decontare bancară. În acest caz, terțul poprit este banca la care debitorul are conturi deschise, în lei sau în valută.

41.2. Nu pot fi supuse executării silite prin decontare bancară sumele aflate în conturile deschise la trezoreria statului de către instituțiile publice.

41.3. La începerea executării silite, o dată cu transmiterea adresei de înființare a popririi, organul de executare va comunica debitorului somația și titlul executoriu, înștiințându-l în scris despre măsura luată.

41.4.1. Banca, de îndată ce a fost sesizată, prin comunicarea adresei de înființare a popririi, însoțită de copia certificată de pe titlul executoriu, va lua măsura de indisponibilizare a sumelor aflate în contul debitorului în cuantumul necesar stingerii sumelor datorate pentru care s-a înființat poprirea.

41.4.2. În cazul în care sumele aflate în contul debitorului nu asigură realizarea integrală a sumelor datorate, banca va indisponibiliza încasările zilnice realizate în contul debitorului, până la concurența cu acestea.

Ordonanță:

Art. 67. — Băncile supuse regimului de supraveghere specială sau de administrare specială și care efectuează plățile dispuse în limita încasărilor vor deconta zilnic cu prioritate sumele reprezentând obligațiile bugetare cuprinse în ordinele de plată emise de debitori și/sau creanțe bugetare cuprinse în dispozițiile de încasare emise de organele de executare.

42. Norme metodologice:

42.1. În cazul în care băncile la care debitorul are conturi deschise și poprite de organele de executare sunt supuse regimului de supraveghere specială sau de administrare specială și efectuează plăți dispuse în limita încasărilor, acestea au obligația de a deconta zilnic, cu prioritate, sumele reprezentând obligațiile față de bugetul de stat cuprinse în ordinele de plată emise de debitori și/sau creanțe ale bugetului de stat cuprinse în dispozițiile de încasare emise de organele de executare.

Ordonanță:

Art. 68. — (1) Dacă terțul poprit înștiințează organul de executare că nu datorează vreo sumă de bani debitorului urmărit sau nu respectă dispozițiile art. 65 alin. (6) și (7) și ale art. 66, precum și în cazul în care invocă alte neregulate în legătură cu drepturile și obligațiile părților privind înființarea popririi, instanța judecătorească în a cărei rază teritorială se află domiciliul sau sediul terțului poprit, la cererea organului de executare ori a altei părți interesate, pe baza probelor administrate, va pronunța menținerea sau desființarea popririi.

(2) Judecata se face cu precădere.

(3) Pe baza hotărârii de menținere a popririi, care constituie titlu executoriu, organul de executare poate începe executarea silită a terțului poprit în condițiile prezentei ordonanțe.

43. Norme metodologice:

43.1. În temeiul hotărârii de menținere a popririi, pronunțată de instanța judecătorească, care constituie titlu executoriu, organul de executare poate începe, pentru stingerea obligațiilor față de bugetul de stat în sarcina debitorului, procedura de executare silită asupra bunurilor și veniturilor proprii ale terțelor persoane poprite care dețin și/sau datorează, cu orice titlu, debitorului sume urmăribile reprezentând venituri și disponibilități bănești în lei și în valută, precum și venituri din titluri de valoare sau alte bunuri mobile necorporale.

Ordonanță:

Art. 69. — (1) În cazul în care popririle înființate de organul de executare generează imposibilitatea debitorului de a-și continua activitatea economică, cu consecințe sociale deosebite, creditorul bugetar poate dispune, la cererea debitorului și ținând seama de motivele invocate de acesta, suspendarea temporară, totală sau parțială a executării silite prin decontare bancară.

(2) O dată cu cererea de suspendare debitorul va indica bunurile libere de orice sarcini, oferite în vederea sechestrării sau alte garanții legale.

44. Norme metodologice:

44.1. În cazul în care popririle înființate de organul de executare pentru colectarea creanțelor bugetului de stat generează imposibilitatea debitorului de a continua propria activitate economică ori încetarea sau diminuarea activității sale, acesta poate solicita suspendarea temporară a popririi conturilor bancare printr-o cerere adresată organului de executare în a cărui rază teritorială își are sediul ori unde este luat în evidență ca plătitor de impozite, taxe și alte venituri bugetare.

44.2. Organele competente a dispune suspendarea popririi sunt direcțiile generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, cu aprobarea directorului general.

44.3.1. Pe baza cererii, a datelor și documentelor prezentate, precum și a garanțiilor legale oferite de debitor, organul abilitat poate dispune, o singură dată în cadrul anului calendaristic:

a) suspendarea temporară totală a executării silite prin decontare bancară, pentru o perioadă de maximum două luni, asupra tuturor conturilor bancare deschise de debitor, dacă debitorul este în imposibilitatea de a rambursa ratele scadente și dobânzile aferente pentru credite obținute cu garanție guvernamentală;

b) suspendarea temporară parțială a executării silite prin decontare bancară, pentru o perioadă de maximum 6 luni, pe toate conturile sau pe o parte din conturile bancare deschise de debitor, în proporție de până la 50% din suma indisponibilizată prin această suspendare sau care urmează a fi indisponibilizată din încasările zilnice, după caz.

44.3.2. Termenele maxime de 2 sau 6 luni, după caz, prevăzute la pct. 44.3.1, încep să curgă în 3 zile de la data aprobării suspendării.

44.4.1. Cererea debitorului trebuie să cuprindă:

a) datele de identificare a debitorului, respectiv denumirea, sediul, codul de înregistrare fiscală, precum și alte date necesare;

b) solicitarea expresă a suspendării temporare a popririi conturilor bancare;

c) precizarea băncilor și a tuturor conturilor bancare deschise la acestea;

d) indicarea expresă a bunurilor mobile/imobile libere de orice sarcini, aflate în proprietatea debitorului, în vederea sechestrării acestora, precum și orice alte garanții constituite potrivit legii de debitor sau de terțe persoane în favoarea debitorului, după caz;

e) motivele invocate în susținerea cererii.

44.4.2. În cazul în care debitorul solicită suspendarea temporară totală a executării silite prin decontare bancară, cererea trebuie să cuprindă motivele temeinice care generează imposibilitatea de plată a ratelor scadente și a dobânzilor la creditele cu garanție guvernamentală și va fi însoțită de următoarele documente:

a) copie certificată de pe contractul de împrumut, cu scadența ratelor și a dobânzilor și volumul acestora;

b) situația privind soldurile conturilor de disponibil și/sau depozit în lei și în valută la data depunerii cererii;

c) copie certificată de pe ultima bilanță de verificare lunară;

d) situația creanțelor debitorului;

e) copii legalizate de pe actele care atestă dreptul de proprietate asupra bunurilor mobile și imobile oferite de debitor drept garanție în vederea sechestrării;

f) dovada în original că bunurile oferite drept garanție nu sunt grevate de sarcini sau de garanții reale legale, emisă în condițiile legii;

g) alte documente care să ateste constituirea altor garanții legale de către debitor sau terțe persoane.

În cazul în care garanțiile sunt constituite, potrivit legii, de terțe persoane, acestea trebuie să facă dovada că nu au obligații restante față de bugetul de stat;

h) orice alte documente și date considerate utile pentru soluționarea cererii.

44.4.3. În cazul în care debitorul solicită suspendarea temporară parțială a executării silite prin decontare bancară, la cerere se vor anexa:

a) documentele menționate la pct. 44.4.2 lit. a)—h);

b) situația obligațiilor bugetare restante, cuprinzând obligațiile către toate bugetele, datorate și neachitate la data depunerii cererii, precum și cauzele care au condus la neachitarea debitorilor;

c) situația privind creditele curente și cele nerambursate la scadență;

d) situația privind debitorii, conform evidențelor contabile, vechimea acestora, cauzele neîncasării sumelor datorate de aceștia și, după caz, măsurile de urmărire întreprinse, numărul de cazuri aflate la instanțele de judecată și sumele datorate, stadiul acestor cazuri;

e) declarație pe propria răspundere privind cota de participare a debitorului la capitalul social al altor societăți comerciale, capitalul social subscris și cel vărsat.

44.5.1. Cererea debitorului și documentele anexate se vor transmite de către organele de executare competente să aplice procedura de executare silită direcției generale a finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, însoțite și de următoarele documente:

a) copii certificate de pe actele de executare silită ale debitorului;

b) referatul motivat, întocmit de organul de executare competent să aplice procedura de executare silită prin poprire, împreună cu propunerile acestuia.

44.5.2. În baza cererii și a documentelor prezentate în susținerea acesteia, organele competente a dispune suspendarea executării silite prin decontare bancară din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București pot dispune această măsură cu aprobarea directorului general, comunicând în scris atât debitorului, organului de executare competent, cât și băncilor la care debitorul își are deschise conturile bancare care fac obiectul suspendării popririi proporția în care sumele indisponibilizate sunt supuse măsurii de suspendare a popririi și termenul de valabilitate a măsurii aprobate.

44.6. De la data primirii comunicării băncile vor aduce la îndeplinire măsura de suspendare a popririi, reluând procedura de executare silită prin poprire după expirarea perioadei de suspendare.

44.7. Cu 10 zile înainte de expirarea termenului de aplicare a suspendării organul de executare competent va comunica băncii reluarea procedurii de executare silită prin poprire în situația în care creanțele bugetului de stat nu au fost stinse în întregime prin modalitățile prevăzute de lege.

Ordonanță:

Art. 70. — (1) Executarea silită a bunurilor mobile ale debitorului se face prin sechestrarea și valorificarea acestora, în temeiul unui titlu executoriu, chiar dacă acestea se află la un terț.

(2) Terțul nu se poate opune sechestrării unui bun al debitorului invocând un drept de gaj ori un privilegiu pe care îl are asupra bunurilor.

(3) Sunt supuse executării silite orice bunuri mobile ale debitorului cu excepțiile prevăzute de lege.

(4) Pentru bunurile mobile anterior sechestrate ca măsură asigurătorie nu este necesară o nouă sechestrare, prevederile art. 36 fiind aplicabile.

(5) Executorul bugetar, la începerea executării silite, este obligat să verifice dacă bunurile prevăzute la alin. (4)

se găsească la locul aplicării sechestrului și dacă nu au fost substituite sau degradate, precum și să sechestreze alte bunuri ale debitorului, în cazul în care cele găsite la verificare nu sunt suficiente pentru stingerea creanței.

45. Norme metodologice:

45.1. Bunurile mobile urmăribile, proprietate a debitorului, supuse executării silite, se sechestrează în cazul în care acestea nu au fost anterior indisponibilizate prin aplicarea sechestrului asigurător.

45.2. Bunurile mobile urmăribile ale debitorului, aflate la domiciliul, la reședința sau la sediul acestuia ori în alt loc, vor fi identificate și sechestrate de îndată, pentru a se evita înstrăinarea acestora până la momentul valorificării.

45.3. În scopul sechestrării, debitorul este obligat să prezinte executorului bugetar toate bunurile mobile pe care le are în proprietate exclusivă, în proprietate comună sau indiviză, să-i dea informații complete asupra tuturor acestor bunuri, precizând locul unde se află fiecare, asupra bunurilor mobile pe care le deține, dar sunt proprietatea altor persoane, precum și să prezinte orice documente și evidențe referitoare la bunurile menționate.

45.4.1. În cazul debitorilor persoane fizice se vor sechestra bunurile mobile proprii ale acestora.

45.4.2. Atunci când acestea lipsesc sau valoarea lor nu acoperă integral creanța bugetară, vor fi sechestrate și bunurile mobile comune ale soților.

45.5. Terțul nu se poate opune sechestrării unui bun al debitorului invocând un drept de gaj ori un privilegiu pe care îl are asupra bunului.

45.6. În cazul în care bunurile mobile au fost anterior indisponibilizate prin aplicarea sechestrului asigurător, iar la verificarea acestora se constată că cele găsite nu sunt suficiente pentru stingerea creanței bugetului de stat, executorul bugetar este obligat să sechestreze și alte bunuri ale debitorului.

Ordonanță:

Art. 71. — (1) În cazul debitorului persoană fizică nu pot fi supuse executării silite, fiind necesare vieții și muncii debitorului, precum și familiei sale:

a) bunurile mobile de orice fel care servesc la continuarea studiilor și la formarea profesională, precum și cele strict necesare exercitării profesiei sau a altei ocupații cu caracter permanent, inclusiv cele necesare desfășurării activității agricole, cum sunt uneltele, semințele, îngrășămintele, furajele și animalele de producție și de lucru;

b) bunurile strict necesare uzului personal sau casnic al debitorului și familiei sale, precum și obiectele de cult religios, dacă nu sunt mai multe de același fel;

c) alimentele necesare debitorului și familiei sale pe timp de 2 luni, iar dacă debitorul se ocupă exclusiv cu agricultura, alimentele strict necesare până la noua recoltă;

d) combustibilul necesar debitorului și familiei sale pentru încălzit și pentru prepararea hranei, socotit pentru 3 luni de iarnă;

e) obiectele necesare persoanelor cu handicap sau destinate îngrijirii persoanelor bolnave;

f) bunurile declarate neurmăribile prin alte dispoziții legale.

(2) Bunurile debitorului persoană fizică necesare desfășurării activității de comerț nu sunt exceptate de la executare silită.

46. Norme metodologice:

46.1. Sunt exceptate de la executarea silită următoarele categorii de bunuri mobile, proprietate a debitorului persoană fizică:

a) bunurile mobile care servesc la exercitarea profesiei sau a altei ocupații cu caracter permanent a debitorului. Bunurile afectate acestei excepții vor fi stabilite de execu-

torul bugetar în funcție de profesia sau de ocupația autorizată a debitorului.

În cazul debitorului agricultor nu sunt supuse executării silite inventarul agricol, semințele și furajele necesare hrănirii animalelor de muncă până la noua recoltă. Inventarul agricol cuprinde animalele de muncă și uneltele pentru cultivarea pământului. Tractoarele, remorcile și alte utilaje mecanizate nu sunt exceptate de la executare.

Bunurile mobile necesare continuării studiilor și formării profesionale a debitorului nu sunt supuse executării silite. Bunurile afectate acestei excepții vor fi stabilite de executorul bugetar, în funcție de profesia sau de ocupația autorizată a debitorului;

b) bunurile strict necesare uzului personal sau casnic al debitorului și al membrilor familiei sale, care locuiesc împreună cu acesta: bunurile și lucrurile strict necesare odihnei, servirii mesei, precum și cele strict necesare pregătirii și conservării alimentelor; îmbrăcămintea pe care o poartă și cea necesară activității zilnice; portretele de familie, precum și obiectele de cult religios, dacă nu sunt mai multe de același fel;

c) alimentele necesare debitorului și familiei sale pentru un trai decent timp de două luni, iar dacă debitorul se ocupă exclusiv cu agricultura, alimentele strict necesare până la noua recoltă. Cantitatea și felul alimentelor exceptate de la executare vor fi stabilite de executorul bugetar, de la caz la caz, ținând seama de numărul membrilor de familie care gospodăresc împreună și de felul alimentelor găsite;

d) combustibilul necesar debitorului și familiei sale pentru încălzit și pentru prepararea hranei, pe timp de trei luni de iarnă;

e) obiectele necesare persoanelor cu handicap sau destinate îngrijirii persoanelor bolnave, în cazul în care în această situație se află debitorul sau membrii familiei care locuiesc cu acesta.

46.2. Bunurile deținute cu încălcarea dispozițiilor legale, cum sunt: armamentul, munițiile, substanțele toxice și stupefiantele, precum și altele asemenea, nu sunt supuse executării silite. Organele de executare vor sesiza de îndată despre existența unor asemenea bunuri organele de poliție sau alte organe competente, care vor proceda conform dispozițiilor specifice.

Ordonanță:

Art. 72. — (1) Aplicarea sechestrului se face de executorul bugetar, care încheie un proces-verbal de sechestr.

(2) Procesul-verbal de sechestr va cuprinde:

a) denumirea organului de executare; indicarea locului, a datei și a orei când s-a făcut sechestrul;

b) numele și prenumele executorului bugetar care aplică sechestrul, numărul legitimației și al delegației;

c) numărul dosarului de executare, data și numărul de înregistrare a somației, precum și titlul executoriu în baza căruia se face executarea silită;

d) temeiul legal în baza căruia se face executarea silită;

e) sumele datorate pentru a căror executare se aplică sechestrul, inclusiv cele reprezentând dobânzi, penalități și penalități de întârziere, menționându-se și cota acestora, precum și actul normativ în baza căruia a fost stabilită obligația de plată;

f) numele, prenumele și domiciliul debitorului persoană fizică ori, în lipsa acestuia, ale persoanei majore ce locuiește împreună cu debitorul sau denumirea și sediul debitorului, numele, prenumele și domiciliul altor persoane majore care au fost de față la aplicarea sechestrului, precum și alte elemente de identificare a acestor persoane;

g) descrierea bunurilor mobile sechestrate și indicarea valorii estimative a fiecăruia, după aprecierea executorului bugetar, pentru identificarea și individualizarea acestora,

menționându-se starea de uzură și eventualele semne particulare ale fiecărui bun, precum și dacă s-au luat măsuri spre neschimbare, cum sunt punerea de sigilii, custodia ori ridicarea de la locul unde se află, sau de administrare ori conservare a acestora, după caz;

h) mențiunea că evaluarea se va face înaintea începerii procedurii de valorificare, în cazul în care executorul bugetar nu a putut evalua bunul deoarece acesta necesită cunoștințe de specialitate;

i) mențiunea făcută de debitor privind existența sau inexistența unui drept de gaj, ipotecă ori privilegiu, după caz, constituit în favoarea unei alte persoane pentru bunurile sechestrate;

j) numele, prenumele și adresa persoanei căreia i s-au lăsat bunurile, precum și locul de depozitare a acestora, după caz;

k) eventualele obiecții făcute de persoanele de față la aplicarea sechestrului;

l) mențiunea că, în cazul în care în termen de 15 zile de la data încheierii procesului-verbal de sechestrul debitorul nu plătește obligațiile bugetare, se va trece la valorificarea bunurilor sechestrate;

m) semnătura executorului bugetar care a aplicat sechestrul și a tuturor persoanelor care au fost de față la sechestrare. Dacă vreuna dintre aceste persoane nu poate sau nu vrea să semneze, executorul bugetar va menționa această împrejurare.

(3) Câte un exemplar al procesului-verbal de sechestrul se predă debitorului sub semnătură sau i se comunică la domiciliul ori sediul acestuia, precum și, atunci când este cazul, custodelui, acesta din urmă semnând cu mențiunea de primire a bunurilor în păstrare.

47. *Norme metodologice:*

47.1.1. Executorul bugetar va întocmi un proces-verbal de sechestrul în două sau trei exemplare, după caz.

47.1.2. Un exemplar al procesului-verbal de sechestrul rămâne la dosarul de executare, al doilea se va înmâna debitorului și celălalt, dacă este cazul, se va înmâna custodelui.

47.2. Dacă debitorul nu este de față, refuză sau nu poate să semneze procesul-verbal de sechestrul, organul de executare va face mențiune despre aceste împrejurări.

47.3. Când debitorul nu este de față sau refuză primirea procesului-verbal de sechestrul, acesta se va afișa la domiciliul sau la sediul său, despre aceasta încheindu-se un proces-verbal semnat de executorul bugetar și de persoanele majore care au asistat la aplicarea sechestrului, care, împreună cu procesul-verbal de sechestrul, se va păstra la dosarul de executare.

Ordonanță:

Art. 74. — (1) Bunurile mobile sechestrate vor putea fi lăstate în custodia debitorului, a creditorului sau a altei persoane desemnate de organul de executare sau de executorul bugetar, după caz, ori vor fi ridicate și depozitate de către acesta. Atunci când bunurile sunt lăstate în custodia debitorului sau a altei persoane desemnate conform legii și când se constată că există pericol de substituire sau de degradare, executorul bugetar poate aplica sigiliul asupra bunurilor.

(2) În cazul în care bunurile sechestrate constau în sume de bani în lei sau în valută, titluri de valoare, obiecte din metale prețioase, pietre prețioase, obiecte de artă, colecții de valoare, acestea se ridică și se depun, cel târziu a doua zi lucrătoare, la unitățile specializate.

(3) Cel care primește bunurile în custodie va semna procesul-verbal de sechestrul.

(4) În cazul în care custodele este o altă persoană decât debitorul sau creditorul, organul de executare îi va stabili acestuia o remunerație ținând seama de activitatea depusă.

48. *Norme metodologice:*

48.1. Pentru păstrarea bunurilor mobile sechestrate organul de executare poate lua una dintre următoarele măsuri:

a) să aplice sigiliul asupra bunurilor mobile sechestrate, lăsându-le pe loc;

b) să numească un custode pentru paza lor;

c) să le ridice și să le depoziteze.

48.2.1. Bunurile mobile sechestrate se pot lăsa în custodia debitorului; în acest caz debitorul poate folosi bunurile sechestrate dacă, potrivit naturii lor, ele nu pierd din valoare prin întreținere.

48.2.2. Dacă debitorul refuză să primească în custodie bunurile mobile sechestrate ori nu este prezent la aplicarea sechestrului sau dacă există pericolul ca debitorul să înstrăineze, să substituie ori să deterioreze bunurile sechestrate sau atunci când consideră necesar, organul de executare va proceda la sigilarea sau la ridicarea și depozitarea lor.

48.3.1. În cazul ridicării bunurilor mobile, custode poate fi organul de executare sau o altă persoană.

48.3.2. Sechestrul prin ridicarea bunurilor mobile este obligatoriu în cazul în care se sechestrează obiecte din metale rare ori pietre prețioase, mijloace de plată străine, titluri de valoare, sume de bani, obiecte de artă, colecții de valoare sau obiecte de muzeu.

48.3.3. Obiectele din metale rare ori pietre prețioase, mijloacele de plată străine sau titlurile de valoare se predau, spre păstrare, de către organul de executare unităților bancare competente sau altor unități abilitate, de la caz la caz.

48.3.4. Obiectele de artă, colecțiile de valoare, precum și obiectele de muzeu se predau muzeelor sau altor unități abilitate.

48.3.5. Sumele de bani vor fi consemnate pe numele debitorului, la dispoziția organului de executare, la unitățile abilitate în acest sens.

48.3.6. În toate cazurile, bunurile menționate mai sus vor fi predate, în termen de cel mult 48 de ore de la ridicare, unităților abilitate de către organul de executare, care va păstra dovada predării sau consemnării acestora, după caz, la dosarul de executare.

48.4.1. Custodele, altul decât organul de executare, este persoana care consimte la primirea bunurilor mobile în custodie. Custodele va semna procesul-verbal de sechestrul la data încheierii acestuia, când este de față. Dacă predarea bunurilor mobile în custodie se face ulterior sechestrării, precum și în toate cazurile în care organul de executare procedează la schimbări în ceea ce privește bunurile date în custodie sau persoana custodelui, despre aceasta se va încheia proces-verbal distinct, semnat de organul de executare, precum și de cel care primește bunurile în custodie.

48.4.2. Custodele, altul decât debitorul sau organul de executare, va primi pentru activitatea depusă o indemnizație lunară stabilită de organul de executare.

48.4.3. Custodele trebuie să fie o persoană majoră și solvabilă. Când organul de executare apreciază că este util, poate fi numit custode chiar debitorul, un lucrător al acestuia, o rudă sau un afin. Dacă este necesar, organul de executare poate cere custodelui depunerea unei cautiuni.

48.4.4. Custodele răspunde de orice pagubă cauzată prin neglijența sa.

48.4.5. În îndeplinirea obligațiilor ce îi revin custodele este obligat:

a) să asigure păstrarea bunurilor mobile sechestrate;

b) să asigure întreținerea bunurilor mobile primite în custodie, precum și să mențină calitatea lor;

c) să permită controlul organului de executare asupra condițiilor de păstrare și întreținere a bunurilor mobile, precum și asupra stadiului acestora, dacă custode este o altă persoană decât organul de executare;

d) să nu folosească sau să nu dispună de bunurile mobile aflate în custodie decât cu acordul organului de executare;

e) să restituie bunurile mobile aflate în custodie la solicitarea scrisă a organului de executare, după caz.

48.4.6. Nerespectarea de către custode a obligațiilor ce îi revin potrivit legii poate atrage, după caz, răspunderea sa civilă ori penală.

Ordonanță:

Art. 75. — În cazurile în care nu au fost luate măsuri asigurătorii pentru realizarea integrală a creanței bugetare și la începerea executării silit se constată că există pericolul evident de înstrăinare, substituție sau sustragere de la urmărirea a bunurilor urmăribile ale debitorului, sechestrarea lor va fi aplicată o dată cu comunicarea somației.

49. Norme metodologice:

49.1. Când debitorul nu are altă avere decât mărfuri destinate vânzării ori dacă există pericolul evident de înstrăinare, de substituție sau de sustragere de la urmărirea a bunurilor mobile urmăribile ale debitorului, sechestrul va putea fi aplicat o dată cu comunicarea somației de plată.

Ordonanță:

Art. 76. — (1) În vederea valorificării organului de executare este obligat să verifice dacă bunurile sechestrate se găsesc la locul menționat în procesul-verbal de sechestr, precum și dacă nu au fost substituționate sau degradate.

(2) Când bunurile sechestrate găsite cu ocazia verificării nu sunt suficiente pentru realizarea creanței bugetare, organul de executare va face investigațiile necesare pentru identificarea și urmărirea altor bunuri ale debitorului.

(3) Dacă se constată că bunurile nu se găsesc la locul menționat în procesul-verbal de sechestr, au fost substituționate sau degradate, executorul bugetar încheie un proces-verbal de constatare. Pentru bunurile găsite cu prilejul investigațiilor făcute conform alin. (2) se va încheia procesul-verbal de sechestr.

(4) Dacă se sechestrează și bunuri gajate pentru garantarea creanțelor altor creditori, organul de executare le va trimite și acestora câte un exemplar din procesul-verbal de sechestr.

50. Norme metodologice:

50.1. Executorul bugetar va ridica sau va primi bunurile mobile de la custode, verificând dacă acestea sunt în totalitate și în starea în care s-au predat, dând în acest sens custodelui un document de eliberare.

50.2. Această operațiune va fi consemnată în procesul-verbal încheiat cu ocazia vânzării.

Ordonanță:

Art. 79. — (1) Sunt supuse executării silit bunurile imobile proprietate a debitorului.

(2) Executarea silită imobiliară se întinde de plin drept și asupra bunurilor accesorii bunului imobil, prevăzute de Codul civil. Bunurile accesorii nu pot fi urmărite decât o dată cu imobilul.

51. Norme metodologice:

51.1. Debitorul persoană fizică sau juridică este obligat să prezinte executorului bugetar toate bunurile imobile pe care le are în proprietate exclusivă sau în proprietate comună pe cote-părți ori în devălmășie, după caz, să-i dea informații complete asupra tuturor acestor bunuri, asupra bunurilor imobile pe care le deține, dar care sunt proprietatea altor persoane, precizând locul unde se află fiecare, precum și să prezinte orice documente și evidențe referitoare la bunurile menționate.

51.2.1. Sunt supuse executării silit orice bunuri imobile ale debitorului care îi aparțin în proprietate exclusivă sau în proprietate comună, cum ar fi: case de locuit, clădiri cu destinație de sedii, magazine, garaje, depozite ori cu altă destinație, terenuri situate în mediul rural și urban, precum și celelalte bunuri care prin natura sau prin destinația lor sunt bunuri imobile potrivit dispozițiilor art. 462 și următoarele din Codul civil, cu excepțiile prevăzute de lege.

51.2.2. Executarea silită a bunurilor imobile proprietate a debitorului se face pe corpuri de proprietate, în întregime lor.

51.2.3. Construcțiile ce formează o proprietate distinctă de sol, pe etaje sau pe apartamente, se pot executa silit în mod separat.

51.3.1. Bunul imobil proprietate a unui minor sau a unei persoane puse sub interdicție nu poate fi executat silit înaintea executării silit a bunurilor sale mobile.

51.3.2. Dispozițiile pct. 51.3.1 nu împiedică executarea silită asupra unui imobil aflat în proprietatea comună a minorului sau a persoanei puse sub interdicție și a unei persoane cu capacitate deplină de exercițiu, dacă obligația prevăzută în titlul executoriu este comună.

51.4.1. Când debitorul deține în proprietate comună bunuri imobile, organul de executare poate proceda la executarea silită numai dacă este cunoscută cota-parte ce revine debitorului.

51.4.2. Atunci când nu se cunoaște cota-parte ce revine debitorului din bunurile aflate în proprietate comună, în vederea executării silit, organul de executare poate cere instanței competente împărțirea acestor bunuri.

Ordonanță:

Art. 81. — Executorul bugetar care aplică sechestrul încheie un proces-verbal de sechestr, dispozițiile art. 72 și 73 fiind aplicabile.

52. Norme metodologice:

52.1. Executorul bugetar se va deplasa la locul unde se află imobilul, în scopul identificării și obținerii tuturor datelor privind dreptul de proprietate și limitele acestuia, sarcinile care îl grevează, suprafața, vecinătățile, calitatea și felul construcțiilor, numărul încăperilor, starea în care se află, precum și orice alte date necesare.

52.2. Procesul-verbal de sechestr al bunului imobil supus executării silit se va întocmi de către executorul bugetar în trei exemplare cu valoare de original, dintre care unul va fi înmănat debitorului, al doilea exemplar va fi transmis biroului de carte funciară pentru efectuarea inscripției ipotecare, potrivit legii, iar al treilea exemplar se va păstra în dosarul de executare.

Ordonanță:

Art. 83. — Pentru bunurile imobile sechestrate organul de executare care a instituit sechestrul va solicita de îndată Biroului de carte funciară efectuarea inscripției ipotecare, anexând un exemplar al procesului-verbal de sechestr.

53. Norme metodologice:

53.1. Din momentul înscrierii procesului-verbal de sechestr în cartea funciară orice act de înstrăinare sau constituire de drepturi reale cu privire la bunul imobil sechestrat este inopozabil, cu excepția cazului în care organul de executare sau judecătorul s-a declarat de acord cu acel act ori debitul a fost stins în condițiile legii.

Ordonanță:

Art. 84. — Biroul de carte funciară va comunica organelor de executare, la cererea acestora, celelalte drepturi reale și sarcini care grevează imobilul urmărit, precum și titularii acestora, care vor fi înștiințați de către organul de executare și chemați la termenele fixate pentru vânzarea bunului imobil și distribuția prețului.

54. Norme metodologice:

54.1. În cererea privind efectuarea înscripției ipotecare asupra bunului imobil sechestrat, organul de executare va solicita Biroului de carte funciară și comunicarea celorlalte drepturi reale și sarcini înscrise în cartea funciară până la acea dată, precum și titularii acestora.

54.2. Pe baza comunicării Biroului de carte funciară organul de executare înștiințează creditorii debitorului asupra sechestrului, iar la termenele fixate pentru vânzarea bunului imobil și distribuirea prețului aceștia vor fi chemați pentru a se prezenta la distribuirea prețului.

Ordonanță:

Art. 86. — (1) La întocmirea procesului-verbal de sechestr și în tot cursul executării silite organul de executare poate numi un administrator-sechestr, dacă această măsură este necesară pentru administrarea imobilului urmărit, a chiriilor, a arende și a altor venituri obținute din administrarea acestuia, inclusiv pentru apărarea în litigii privind imobilul respectiv.

(2) Administrator-sechestrul poate fi numit creditorul, debitorul ori altă persoană fizică sau juridică.

(3) Administratorul-sechestr va consemna veniturile încasate potrivit alin. (1) la unitățile abilitate și va depune recipisa la organul de executare.

(4) Când administrator-sechestrul este numită o altă persoană decât creditorul sau debitorul, organul de executare îi va fixa o remunerație ținând seama de activitatea depusă.

55. Norme metodologice:

55.1. În cazul executării silite a bunurilor imobile, ori de câte ori este necesar pentru paza, îngrijirea sau pentru administrarea bunurilor ori pentru exploatarea terenurilor, închirierea clădirilor, precum și realizarea altor venituri generate de aceste bunuri, organul de executare poate numi un administrator-sechestr.

55.2.1. Pe măsura încasării veniturilor generate de aceste bunuri, administratorul-sechestr va fi obligat să le consemneze la o unitate specializată, abilitată să facă astfel de operațiuni, după deducerea cheltuielilor făcute pentru administrarea bunului imobil pentru care s-a pornit executarea silită, la dispoziția organului de executare căruia i se predă recipisa de consemnare în ziua lucrătoare imediat următoare.

55.2.2. Veniturile consemnate vor fi considerate încasări în contul debitorului pentru realizarea căruia s-a pornit executarea silită.

55.3. Indemnizația administratorului-sechestr, altul decât debitorul sau creditorul, este lunară și va fi fixată de către organul de executare. Indemnizația acordată administratorului-sechestr este considerată cheltuielă de executare.

55.4.1. Ori de câte ori este necesar, administratorul-sechestr este obligat să prezinte organului de executare situația veniturilor și a cheltuielilor făcute cu administrarea bunului imobil sechestrat.

55.4.2. Administrarea necorespunzătoare a bunului imobil pentru care s-a pornit procedura de executare silită atrage răspunderea civilă sau penală, după caz, a administratorului-sechestr.

55.5. Încasarea veniturilor generate din administrarea unui bun imobil pentru care s-a început executarea silită încetează când acesta este transmis, prin cumpărare, unui alt proprietar.

Ordonanță:

Art. 87. — (1) După primirea procesului-verbal de sechestr prevăzut la art. 81 debitorul poate solicita organului de executare, în termen de 15 zile de la comunicare, să îi aprobe ca plata integrală a obligației bugetare, inclusiv cheltuielile de executare, să se facă din veniturile bunului imobil urmărit sau din alte venituri ale sale pe timp de cel mult 6 luni.

(2) De la data aprobării cererii debitorului executarea silită începută asupra bunului imobil se suspendă.

(3) Pentru motive temeinice organul de executare poate relua executarea silită imobiliară înainte de expirarea termenului de 6 luni.

(4) Dacă debitorul persoană juridică căruia i s-a aprobat suspendarea conform prevederilor alin. (2) se sustrage ulterior de la executare silită sau își provoacă insolabilitatea, se vor aplica în mod corespunzător prevederile art. 7 alin. (3) lit. b).

56. Norme metodologice:

56.1. Dacă veniturile viitoare, pe timp de cel mult 6 luni, ale bunurilor imobile supuse executării silite asigură acoperirea integrală a creanței bugetului de stat, inclusiv dobânzile, penalitățile de întârziere, penalitățile și cheltuielile de executare aferente, debitorul poate solicita organului de executare din raza teritorială în care se află bunul imobil, în termen de 15 zile de la comunicarea procesului-verbal de sechestr, efectuarea plății integrale a creanței bugetului de stat prin această modalitate.

56.2. Când organul de executare întâmpină dificultăți în încasarea veniturilor sau dacă ulterior se constată că veniturile bunurilor imobile aparținând debitorului nu sunt suficiente pentru acoperirea creanței bugetului de stat, inclusiv dobânzile, penalitățile de întârziere, penalitățile și cheltuielile de executare aferente, acesta va putea relua procedura de executare silită imobiliară înainte de expirarea perioadei pentru care s-a aprobat cererea debitorului.

Ordonanță:

Art. 88. — (1) Executarea silită a fructelor neculese și a recoltelor prinse de rădăcini, care sunt ale debitorului, se efectuează în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe privind bunurile imobile.

(2) Pentru executarea silită a recoltelor și fructelor culese sunt aplicabile prevederile prezentei ordonanțe privind bunurile mobile.

57. Norme metodologice:

57.1.1. Executarea silită a fructelor neculese și a recoltelor prinse de rădăcini, proprietate a debitorului, se face, în temeiul unui titlu executoriu, prin sechestrarea și valorificarea acestora, chiar dacă acestea se află la un terț.

57.1.2. Sechestrarea acestor fructe nu se va putea face decât cu maximum 15 zile înaintea coacerii lor.

57.1.3. În cazul în care există situații de felul celor prevăzute la art. 32 din ordonanță, indisponibilizarea fructelor neculese și a recoltelor prinse de rădăcini se va putea face înaintea termenului prevăzut la pct. 57.1.2 prin dispunerea sechestrului asigurător asupra acestora.

57.2. Prevederile pct. 15—23 referitoare la măsuri asigurătorii, executarea și valorificarea bunurilor mobile și imobile, cele privind eliberarea și distribuirea sumelor realizate din executare silită, precum și contestația la executarea silită se aplică în mod corespunzător.

Ordonanță:

Art. 89. — Organul de executare va hotărî, după caz, valorificarea fructelor neculese sau a recoltelor așa cum sunt prinse de rădăcini sau după ce vor fi culese.

58. Norme metodologice:

58.1. Valorificarea fructelor neculese sau a recoltelor așa cum sunt prinse de rădăcini ori după ce vor fi culese va fi hotărâtă de organul de executare, având în vedere un rezultat cât mai avantajos și ținând seama atât de interesul legitim și imediat al creditorului, cât și de drepturile și obligațiile debitorului.

Ordonanță:

Art. 93. — (1) Dacă obligația bugetară nu este plătită în termen de 15 zile de la data încheierii procesului-verbal de sechestr, se va proceda la valorificarea bunurilor sechestrate, cu excepția situațiilor în care, potrivit legii,

instanța judecătorească a dispus desființarea sechestrului, suspendarea sau amânarea executării.

(2) În scopul valorificării bunurilor, pentru evaluarea acestora organul de executare va apela la organe și persoane de specialitate, a căror selectare nu este supusă reglementărilor privind achizițiile publice și care sunt obligate să își îndeplinească atribuțiile ce le revin în acest sens.

(3) Atunci când consideră necesar, organul de executare poate proceda la actualizarea prețului de evaluare, prevederile alin. (2) aplicându-se în mod corespunzător.

59. Norme metodologice:

59.1.1. În cazul în care executorul bugetar nu a putut evalua bunul la momentul întocmirii procesului-verbal de sechestr, deoarece aceasta necesită cunoștințe de specialitate, evaluarea bunurilor sechestrate se face înaintea valorificării acestora.

59.1.2. În acest scop organul de executare va utiliza servicii prestate de organe sau persoane specializate, care nu se supun reglementărilor privind achizițiile publice, cum ar fi: Corpul experților de pe lângă Ministerul Justiției, persoane specializate din cadrul societăților de asigurare-reasigurare sau al băncilor, precum și alte persoane juridice care au menționat în actul de înființare desfășurarea unei astfel de activități.

59.2. Documentul prin care se efectuează evaluarea se anexează la procesul-verbal de sechestr. Organul de executare va transmite o copie de pe acest document debitorului.

59.3. Atunci când se constată modificări ale prețurilor de circulație pe piața liberă a bunurilor, când valoarea bunului s-a modificat prin deteriorări sau prin amenajări, organul de executare va proceda la o nouă evaluare. În cazul în care evaluarea necesită cunoștințe de specialitate, prevederile art. 93 alin. (2) din ordonanță se aplică în mod corespunzător.

Ordonanță:

Art. 99. — (1) Licitația se ține la locul unde se află bunurile sechestrate sau la locul stabilit de organul de executare, după caz.

(2) Debitorul este obligat să permită ținerea licitației în spațiile pe care le deține, dacă sunt adecvate acestui scop.

60. Norme metodologice:

60.1.1. În ziua ținerii licitației pentru vânzarea bunurilor, executorul bugetar va merge la locul unde se află bunurile, va ridica, dacă este cazul, sigiliul și va primi de la custode ori de la administratorul-sechestr, după caz, bunurile, verificând starea și numărul acestora după procesul-verbal de sechestr.

60.1.2. În cazul în care bunurile, starea și numărul lor corespund, executorul bugetar va întocmi un document în acest sens, pe care îl va înmâna custodelui ori administratorului-sechestr, după caz.

60.2. Dacă vânzarea se face în alt loc decât acela unde se găsesc bunurile mobile sechestrate, ele se transportă în acel loc, după caz.

60.3. O dată cu plata prețului, potrivit legii, la care bunul/bunurile sechestrate au fost adjudecate, executorul bugetar va comunica custodelui ori administratorului-sechestr, după caz, un document de eliberare.

60.4.1. Vânzarea la licitație se face la locul unde se află bunurile sechestrate, la domiciliul sau sediul debitorului sau în alt loc stabilit de organul de executare, în orice zi lucrătoare, între orele 8,00—20,00.

60.4.2. Licităția începută va putea continua în zilele următoare.

60.4.3. În cazuri urgente licitația poate avea loc și la alte ore decât cele menționate, precum și în zilele nelucrătoare, în baza autorizației solicitate de organul de

executare instanței judecătorești competente, potrivit Codului de procedură civilă.

60.5. Vânzarea prin licitație se face de către executorul bugetar asistat, atunci când se consideră necesar, de un reprezentant al organului de poliție.

Ordonanță:

Art. 100. — (1) Pentru participarea la licitație ofertanții depun, cu cel puțin o zi înainte de data licitației, următoarele documente:

- a) oferta de cumpărare;
- b) dovada depunerii taxei de participare;
- c) împuternicirea persoanei care îl reprezintă pe ofertant;
- d) pentru persoanele juridice de naționalitate română, copie de pe certificatul unic de înregistrare eliberat de oficiul registrului comerțului;
- e) pentru persoanele juridice străine, actul de înmătrulare tradus în limba română;
- f) pentru persoanele fizice române, copie de pe actul de identitate;
- g) pentru persoanele fizice străine, copie de pe pașaport.

(2) Participanții la licitație pot formula oferte de cumpărare superioare prețului de pornire al licitației.

61. Norme metodologice:

61.1. Ofertele de cumpărare se primesc de către organul de executare până cel târziu în ziua anterioară datei anunțate pentru ținerea licitației.

61.2. Ofertele de cumpărare pot fi depuse direct sau transmise prin poștă. Nu se admit oferte telefonice, telegrafice, transmise prin telex sau telefax.

61.3. Persoanele care iau parte la licitație se pot prezenta și prin mandatar care trebuie să își justifice calitatea prin procură specială legalizată. Debitorul nu va putea licita nici personal și nici prin persoană interpusă.

61.4. Licitățiile se vor ține în ziua și la ora indicate în anunțul de vânzare.

Ordonanță:

Art. 102. — (1) Taxa de participare se plătește în lei la unitatea teritorială de trezorerie și contabilitate publică și reprezintă 10% din prețul de pornire al licitației.

(2) În termen de 5 zile de la data întocmirii procesului-verbal prevăzut la art. 109, organul de executare va dispune în scris restituirea taxei de participare participanților care au depus oferte de cumpărare și nu au fost declarați adjudecatari, iar în cazul adjudecării taxa se reține în contul prețului.

(3) Taxa de participare nu se restituie ofertanților care nu s-au prezentat la licitație, celui care a refuzat încheierea procesului-verbal de adjudecare, precum și adjudecatarului care nu a plătit prețul, reținându-se în contul organului de executare pentru acoperirea cheltuielilor de executare.

62. Norme metodologice:

62.1. Taxa de participare se plătește în lei de către fiecare ofertant la unitatea teritorială de trezorerie și contabilitate publică și se consemnează la dispoziția organului de executare, în contul indicat de acesta.

62.2. În cazul plății taxei de participare prin decontare bancară sau prin mandat poștal, executorul bugetar va verifica, la data ținerii licitației, creditarea contului curent general al trezoreriei statului indicat de organul de executare pentru virarea acesteia.

62.3. În situația în care plata taxei de participare la licitație se efectuează în numerar, dovada plății acesteia o constituie documentul eliberat de unitatea teritorială de trezorerie și contabilitate publică.

Ordonanță:

Art. 108. — Pentru fiecare termen de licitație se va face o nouă publicitate a vânzării, conform prevederilor art. 97 și 98.

63. Norme metodologice:

63.1. La fiecare termen de licitație, organul de executare afișează, cu cel puțin 10 zile înainte de data fixată pentru desfășurarea acesteia, anunțul privind vânzarea prin licitație.

63.2. Pentru participarea la licitație cei interesați trebuie să plătească, anticipat fiecărui termen de licitație, inclusiv pentru licitațiile ținute în condițiile prevederilor art. 110 alin. (2) din ordonanță, taxa de participare.

Ordonanță:

Art. 110. — (1) După adjudecarea bunului adjudecatarul este obligat să plătească prețul, diminuat cu contravaloarea taxei de participare, în lei, în numerar, imediat sau prin decontare bancară în cel mult 5 zile de la data adjudecării.

(2) Dacă adjudecatarul nu plătește prețul în termenul prevăzut la alin. (1), procedura vânzării la licitație se va relua, de la momentul întreruperii ei, în termen de 5 zile, acesta fiind obligat să plătească cheltuielile prilejuite de noua licitație și, în cazul în care prețul obținut la noua licitație este mai mic, diferența de preț.

(3) Adjudecatarul va putea să achite la următoarea licitație prețul oferit inițial, caz în care va fi obligat numai la plata cheltuielilor cauzate de noua licitație.

(4) Dacă la următoarea licitație bunul nu a fost vândut, fostul adjudecatar este obligat să plătească toate cheltuielile prilejuite de urmărirea acestuia.

64. Norme metodologice:

64.1. Suma în lei reprezentând prețul la care s-a/sau adjudecat bunul/bunurile vândute la licitație, diminuată cu taxa de participare, va fi plătită de adjudecatar imediat, dacă plata se face în numerar, ori în cel mult 5 zile de la data adjudecării, în cazul în care plata se face prin decontare bancară, în contul indicat de organul de executare, la unitățile teritoriale de trezorerie și contabilitate publică.

64.2. Plata se consideră a fi efectuată dacă la împlinirea termenului prevăzut la pct. 64.1 a fost creditat contul general al trezoreriei statului.

64.3. În caz contrar, procedura vânzării la licitație se va relua de la momentul întreruperii ei, adjudecatarul fiind obligat la plata cheltuielilor cauzate de noua licitație.

64.4. În cheltuielile cauzate de noua licitație se includ și cheltuielile generate de paza, conservarea ori administrarea bunului/bunurilor pentru care se organizează vânzarea la licitație.

Ordonanță:

Art. 111. — (1) În cazul vânzării la licitație a bunurilor imobile cumpărătorii pot solicita plata prețului în rate, în cel mult 12 rate lunare, cu un avans de minimum 50% din prețul de adjudecare al bunului imobil și cu plata unei dobânzi stabilite conform prezentei ordonanțe. Organul de executare va stabili condițiile și termenele de plată a prețului în rate.

(2) Cumpărătorul nu va putea înstrăina bunul imobil decât după plata prețului în întregime și a dobânzii stabilite.

(3) În cazul neplății avansului prevăzut la alin. (1), dispozițiile art. 110 se aplică în mod corespunzător.

(4) Suma reprezentând dobânda nu stinge creanțele bugetare pentru care s-a început executarea silită.

65. Norme metodologice:

65.1.1. Organul de executare poate accepta, la cererea adjudecatarului, ca prețul de adjudecare al bunurilor imobile să se plătească în maximum 12 rate lunare.

65.1.2. În acest caz, în termenul prevăzut la art. 110 din ordonanță, adjudecatarul va plăti un avans de minimum 50% din prețul de adjudecare al bunului imobil.

65.1.3. Restul de preț, precum și dobânda se plătesc conform graficului stabilit de organul de executare, în rate lunare egale.

65.1.4. În graficul privind plata diferenței de preț în rate, organul de executare va indica și conturile în care se vor plăti sumele reprezentând diferența de preț, respectiv dobânda aferentă.

65.2. Dobânda se face venit integral la bugetul de stat.

Ordonanță:

Art. 112. — (1) În cazul vânzării bunurilor imobile, după plata în întregime a prețului sau a avansului prevăzut la art. 111 alin. (1), dacă bunul a fost vândut cu plata în rate, organul de executare va încheia procesul-verbal de adjudecare care constituie titlu de proprietate pentru imobilul transmis, pe baza căruia se face înscrierea în Cartea funciară.

(2) Procesul-verbal de adjudecare va cuprinde următoarele mențiuni:

- a) denumirea și sediul organului de executare;
- b) numărul dosarului de executare;
- c) numărul și data procesului-verbal de desfășurare a licitației;
- d) numele și domiciliul sau, după caz, denumirea și sediul debitorului și cumpărătorului;
- e) codul numeric personal sau codul unic de înregistrare al debitorului și cumpărătorului;
- f) prețul la care s-a adjudecat bunul și taxa pe valoarea adăugată, dacă este cazul;
- g) modalitatea de plată a diferenței de preț în cazul în care vânzarea s-a făcut cu plata în rate;
- h) datele de identificare a bunului;
- i) mențiunea că acest document constituie titlu de proprietate și că poate fi înscris în Cartea funciară;
- j) mențiunea că pentru creditor procesul-verbal de adjudecare constituie documentul pe baza căruia se emite titlul executoriu împotriva cumpărătorului care nu plătește diferența de preț, în cazul în care vânzarea s-a făcut cu plata prețului în rate;
- k) semnătura executorului bugetar și ștampila organului de executare;
- l) semnătura cumpărătorului sau a reprezentantului său legal, după caz.

(3) Câte un exemplar al procesului-verbal de adjudecare se va transmite organului de executare coordonator și cumpărătorului.

(4) Un exemplar al procesului-verbal de adjudecare a bunului imobil va fi trimis, în cazul vânzării cu plata în rate, Biroului de carte funciară pentru a înscrie interdicția de înstrăinare și grevare a bunului până la plata integrală a prețului și a dobânzii stabilite.

(5) În cazul în care cumpărătorul căruia i s-a încuviințat plata prețului în rate nu plătește restul de preț în condițiile și la termenele stabilite, el va putea fi executat silit pentru plata sumei datorate, în baza titlului executoriu emis în condițiile prezentei ordonanțe.

66. Norme metodologice:

66.1. Pe baza procesului-verbal de adjudecare, cumpărătorul poate proceda la înscrierea în Cartea funciară a dreptului său de proprietate asupra bunului imobil.

66.2. Când plata prețului bunului imobil se face în rate, organul de executare va transmite un exemplar al procesului-verbal de adjudecare a bunului imobil Biroului de carte funciară pentru a înscrie interdicția de înstrăinare și grevare a bunului până la plata integrală a prețului și a dobânzii stabilite.

66.3. Pe baza dovezii plății în întregime a prețului bunului imobil și a dobânzii aferente, cumpărătorul se poate adresa Biroului de carte funciară pentru radierea interdicției de înstrăinare și grevare.

66.4. În cazul în care cumpărătorul căruia i s-a încuviințat plata prețului în rate nu plătește restul de preț în condițiile și la termenele stabilite de organul de executare, procesul-verbal de adjudecare constituie documentul pe

baza căruia organul de executare emite titlul executoriu în temeiul căruia se începe împotriva bunurilor și veniturilor cumpărătorului procedura de executare silită pentru plata sumei datorate.

Ordonanță:

Art. 116. — (1) În tot cursul executării silite asupra bunurilor imobile ale debitorului persoană juridică, inclusiv în perioada în care poate avea loc reluarea procedurii de licitație în condițiile art. 114 alin. (1), obligațiile față de bugetul de stat sau bugetul asigurărilor sociale de stat pot fi stinse, la cererea debitorului, prin trecerea în proprietatea publică a statului a bunurilor imobile supuse executării silite.

(2) În scopul prevăzut la alin. (1) organul abilitat să efectueze procedura de executare silită, potrivit legii, va transmite cererea, împreună cu un exemplar al dosarului de executare și propunerile sale, comisiei numite prin ordin al ministrului finanțelor publice ori al ministrului muncii și solidarității sociale, după caz, care va decide asupra modului de soluționare a acesteia și va dispune organului abilitat să efectueze procedura de executare silită încheierea procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a statului a bunului imobil și stingerea creanței bugetului de stat sau a bugetului asigurărilor sociale de stat pentru care s-a început executarea silită.

(3) În cazul cererilor de stingere a creanțelor bugetului asigurărilor sociale de stat prin trecerea în proprietatea publică a statului a bunurilor imobile supuse executării silite, decizia va fi luată numai cu avizul Ministerului Finanțelor Publice.

(4) De la data depunerii cererii de către debitor până la data întocmirii procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a statului sau până la luarea deciziei, în caz de respingere a cererii, bunul imobil rămâne indisponibilizat potrivit art. 73.

(5) Procesul-verbal de trecere în proprietatea publică a statului a bunului imobil constituie titlu de proprietate. Operațiunea de transfer al dreptului de proprietate, ca efect al dării în plată, este scutită de taxa pe valoarea adăugată.

(6) Bunurile imobile trecute în proprietatea publică a statului conform alin. (1) pot fi date în administrare în condițiile legii.

67. Norme metodologice:

67.1. Creanțele bugetului de stat se pot stinge prin dare în plată, caz în care debitorul execută către creditorul bugetar, cu consimțământul acestuia, o altă prestație decât cea la care este obligat, cedând în schimb obligațiilor față de bugetul de stat un bun imobil care trece din proprietatea debitorului în proprietatea publică a statului. Aceste bunuri imobile pot fi date în administrare, în condițiile legii.

67.2.1. Debitorul persoană juridică, cu obligații de plată față de bugetul de stat, aflat în procedura de executare silită, poate cere organului de executare să aplice procedura de executare silită, stingerea unor creanțe ale bugetului de stat prin darea în plată a unor bunuri imobile cu sau fără dotări specifice activității debitorului.

67.2.2. Cererea debitorului poate fi depusă în scris la organul de executare competent, în tot cursul executării silite asupra bunurilor imobile, inclusiv în perioada în care poate avea loc reluarea procedurii de licitație în condițiile art. 114 alin. (1) din ordonanță, începând cu ziua în care s-a încheiat procesul-verbal prin care bunurile imobile se indisponibilizează.

67.2.3. Cererea debitorului va cuprinde, în mod obligatoriu, date referitoare la:

a) denumirea și sediul debitorului;

b) codul de înregistrare fiscală, precum și alte date de identificare a debitorului;

c) structura capitalului social, a asociațiilor ori a acționarului, după caz;

d) volumul și natura creanțelor bugetului de stat;

e) bunurile imobile supuse executării silite pentru care se solicită trecerea în proprietatea publică a statului pentru stingerea unor creanțe ale bugetului de stat, denumirea, datele de identificare a acestora, precum și o scurtă descriere;

f) mențiunea cu privire la actele doveditoare ale dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile respective;

g) acordul expres al debitorului privind prețul de evaluare a bunurilor imobile supuse executării silite, stabilit de organul de executare competent, prin servicii prestate de organe sau persoane specializate, în conformitate cu prevederile art. 93 alin. (2) și (3) din ordonanță;

h) valoarea de inventar a bunurilor imobile supuse executării silite, evidențiată în contabilitate, reevaluată în conformitate cu ultimele reglementări legale în vigoare;

i) mențiunea debitorului că a luat cunoștință de prevederile legale din prezentele norme metodologice, în sensul că stingerea creanței bugetului de stat se va face cu valoarea determinată potrivit pct. 67.15.1;

j) mențiunea debitorului că bunurile imobile nu sunt grevate de drepturi reale și de alte sarcini, cu precizarea documentelor doveditoare;

k) acceptul debitorului cu privire la compensarea diferenței, potrivit legii, în cazul în care valoarea bunului imobil, determinată potrivit lit. i), este mai mare decât creanța bugetului de stat pentru care s-a pornit executarea silită;

l) semnătura reprezentantului legal al debitorului persoană juridică, precum și ștampila acestuia.

67.2.4. La cerere se anexează:

a) copii legalizate de pe actele care atestă dreptul de proprietate al debitorului asupra bunurilor imobile pentru care solicită trecerea în proprietatea publică a statului;

b) dovada, în original, că acestea nu sunt grevate de drepturi reale și de alte sarcini, emisă de Biroul de carte funciară din cadrul judecătoriei în a cărei rază teritorială se află bunul imobil;

c) copii de pe fișa mijlocului fix și de pe balanța analitică a mijloacelor fixe;

d) alte acte necesare, potrivit legii, în susținerea cererii.

67.3. Organul de executare va transmite direcției generale a finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, ori Direcției Generale a Vănilor, după caz, cererea debitorului împreună cu documentația în susținerea acesteia, însoțită de următoarele documente:

a) copiile certificate de pe toate actele aflate în dosarul de executare silită;

b) solicitarea instituției publice privind necesitatea preluării în administrare a imobilului respectiv, dacă aceasta a fost depusă la organul de executare, însoțită de un memoriu tehnic;

c) propunerile organului de executare privind aplicarea procedurii prevăzute la pct. 67.1.

67.4. Direcția generală a finanțelor publice județeană, respectiv a municipiului București, sau Direcția Generală a Vănilor, după caz, va completa documentația primită de la organul de executare cu solicitarea instituției publice privind necesitatea luării în administrare a bunului imobil, împreună cu memoriul tehnic, dacă acestea nu au fost depuse la organul de executare, și va întocmi un referat de oportunitate. Acesta va cuprinde punctul de vedere asupra celor solicitate, precum și asupra memoriului tehnic și va prevedea expres eficiența preluării bunului imobil, determinată din compararea creanțelor bugetului de stat stinse, la care se adaugă și cheltuielile de transformare și amenajare, cu cheltuielile necesare unei noi construcții sau achiziții ori cele aferente plății de chirii. Se va menționa, de asemenea, și sursa de acoperire suplimentară prevăzută pentru ame-

najarea spațiului.

67.5. Solicitățile de bunuri imobile formulate de instituțiile publice, altele decât Ministerul Finanțelor Publice și unitățile sale teritoriale, vor fi avizate de ordonatorul principal de credite. Evidența solicitărilor de bunuri imobile se ține de direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, ori de Direcția Generală a Vănilor, după caz, în registre de evidență deschise în acest scop.

67.6. Întreaga documentație analizată de direcție, însoțită de referatul acesteia, va fi transmisă sub semnătura conducătorului direcției generale a finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, sau al Direcției Generale a Vănilor, după caz, ori sub semnătura înlocuitorului acestuia comisiei constituite în cadrul Ministerului Finanțelor Publice, prin direcția de specialitate din cadrul acestuia.

67.7. Componenta comisiei și regulamentul de organizare și funcționare al acesteia se stabilesc prin ordin al ministrului finanțelor publice.

67.8. În cazul în care debitorul renunță la cerere sau nu există o solicitare de preluare în administrare din partea unei instituții publice ori cererea debitorului rămâne fără obiect din orice alte motive, direcția de specialitate desemnată din cadrul Ministerului Finanțelor Publice va restitui direcției generale a finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, sau Direcției Generale a Vănilor, după caz, dosarul cuprinzând întreaga documentație transmisă de aceasta.

67.9. În cazul în care documentația transmisă de direcția generală a finanțelor publice județeană, respectiv a municipiului București, sau Direcția Generală a Vănilor este incompletă și nu a fost completată, în termen de 15 zile de la comunicarea solicitării, cu datele și/sau documentele solicitate de direcția de specialitate din minister, aceasta din urmă va restitui direcției generale a finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, ori Direcției Generale a Vănilor, după caz, cererea debitorului însoțită de întreaga documentație aferentă.

67.10.1. Comisia va analiza și va decide asupra fiecărei cereri, având în vedere următoarele elemente:

a) documentele prezentate de debitor, care atestă dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile pentru care acesta solicită trecerea în proprietatea publică a statului, precum și dovada că acestea nu sunt grevate de drepturi reale și de alte sarcini;

b) existența solicitărilor pentru obținerea în administrare a unor bunuri imobile de felul celor pentru care urmează să se analizeze oportunitatea trecerii în proprietatea publică a statului;

c) respectarea reglementărilor legale în vigoare referitoare la aplicarea procedurii de executare silită a creanțelor bugetului de stat. Se vor avea în vedere și situațiile în care suma obținută prin aplicarea modalităților de valorificare a bunurilor imobile ar permite realizarea într-o măsură mai mare a creanțelor bugetului de stat față de debitorul supus executării silite;

d) impactul reglementărilor legale în vigoare privind retrocedarea proprietății, în măsura în care acesta poate fi prevăzut;

e) propunerile organului de executare competent, precum și punctul de vedere al direcției generale a finanțelor publice județene ori a municipiului București sau al Direcției Generale a Vănilor, după caz;

f) cheltuielile necesare, estimate de instituția publică solicitantă a bunurilor imobile ce urmează să fie trecute în proprietatea publică a statului, pentru transformarea acestora în sedii corespunzătoare desfășurării obiectului activității;

g) eficiența trecerii bunurilor imobile în proprietatea publică a statului;

h) orice alte elemente necesare soluționării cererii.

67.10.2. Comisia din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, prin decizie, aprobă stingerea creanțelor bugetului de stat prin trecerea în proprietatea publică a statului a bunurilor imobile necesare desfășurării obiectului activității Ministerului Finanțelor Publice și unităților subordonate acestuia, precum și altor instituții publice finanțate de la bugetul de stat sau respinge cererea, după caz.

67.10.3. Decizia se comunică de direcția de specialitate din cadrul Ministerului Finanțelor Publice organului de executare prin direcția generală a finanțelor publice județeană, respectiv a municipiului București, ori Direcția Generală a Vănilor, după caz.

67.11.1. În cazul în care comisia decide stingerea creanțelor bugetului de stat prin trecerea bunurilor imobile în proprietatea publică a statului, organul de executare competent, după primirea deciziei, întocmește procesul-verbal pentru trecerea în proprietatea publică a statului a bunului imobil.

67.11.2. Încheierea procesului-verbal și stingerea creanței bugetului de stat prin trecerea în proprietatea publică a statului a bunurilor imobile supuse executării silite sunt condiționate de prezentarea de către debitor, la data încheierii procesului-verbal de trecere în proprietatea publică a statului, a unei noi dovezi, în original, emise de Biroul de carte funciară, care să ateste că bunul imobil nu este grevat de drepturi reale și de alte sarcini. În cazul în care se constată că bunul imobil este grevat de drepturi reale și de alte sarcini, organul de executare competent înștiințează comisia, care procedează la anularea deciziei. Despre aceasta este înștiințat și debitorul.

67.11.3. Procesul-verbal pentru trecerea în proprietatea statului se întocmește în 3 exemplare, dintre care unul se înaintează debitorului, altul instituției publice solicitante, iar al treilea rămâne la organul de executare.

67.12. La data întocmirii procesului-verbal pentru trecerea în proprietatea publică a statului a bunului imobil supus executării silite, organul de executare va actualiza nivelul dobânzii aferente creanțelor bugetului de stat înscrise în titlul executoriu sau în titlurile executorii în baza cărora s-a început executarea silită, precum și nivelul cheltuielilor de executare până la această dată.

67.13. La data întocmirii procesului-verbal pentru trecerea în proprietatea publică a statului a bunului imobil încetează măsura de indisponibilizare a acestuia, precum și, dacă este cazul, calitatea de administrator-sechestru a persoanelor desemnate, conform legii.

67.14. Bunurile imobile pentru care s-a solicitat trecerea în proprietatea publică a statului vor fi evaluate conform art. 93 din ordonanță.

67.15.1. Stingerea creanțelor bugetului de stat se va face la valoarea cea mai mică dintre valoarea stabilită prin evaluare de către organele sau persoanele de specialitate conform pct. 67.14 și valoarea de inventar evidențiată în contabilitatea persoanei juridice debitoare.

67.15.2. Cu valoarea stabilită potrivit pct. 67.15.1. se sting, total sau parțial, creanțele bugetului de stat prevăzute în titlul executoriu sau în titlurile executorii pentru care s-a început executarea silită, precum și dobânzile și cheltuielile de executare, actualizate.

67.15.3. În cazul în care suma care reprezintă valoarea bunului imobil pentru care s-a aprobat trecerea în proprietatea publică a statului, determinată potrivit pct. 67.15.1, este mai mică decât creanța bugetului de stat, la care se adaugă dobânzile aferente și cheltuielile de executare silită, actualizate, diferența urmează să fie realizată prin aplicarea celorlalte modalități prevăzute de ordonanță.

67.15.4. În cazul în care suma care reprezintă atât creanța bugetului de stat, cât și dobânzile aferente și cheltuielile de executare, actualizate, este mai mică decât valoarea bunului imobil pentru care s-a aprobat trecerea în proprietatea publică a statului, determinată potrivit pct. 67.15.1, cu această diferență se va proceda la compensare, potrivit legii.

67.16.1. Cheltuielile necesare pentru transformarea și amenajarea bunurilor imobile, trecute în proprietatea publică a statului, pentru a fi corespunzătoare desfășurării obiectului de activitate, sunt suportate de instituția publică solicitantă.

67.16.2. În cazul bunurilor imobile care au încorporate în structură bunuri mobile sau dotări specifice activității, a căror valoare nu este cuprinsă în valoarea acestor bunuri imobile, cheltuielile cu lucrările privind dezafectarea, demembrarea, înlăturarea acestora ori altele asemenea, după caz, sunt suportate de către debitor.

67.17. Darea în administrare se va efectua prin hotărâre a Guvernului, inițiată de Ministerul Finanțelor Publice.

67.18. Operațiunile legate de stingerea creanțelor bugetului de stat prin preluarea de la debitori a bunurilor imobile și trecerea lor în proprietatea publică a statului se reflectă în evidența analitică pe plătitori deschisă la nivelul unităților teritoriale subordonate Ministerului Finanțelor Publice sau direcțiilor regionale vamale interjudețene, în a căror rază teritorială își au sediul ori în evidența cărora sunt luați debitorii respectivi, precum și în evidența contabilă a debitorilor.

67.19. Organul de executare va stinge în evidențele proprii creanțele bugetului de stat înscrise în titlul executoriu sau titlurile executorii pentru care s-a început executarea silită, pe fiecare fel de venit, inclusiv dobânzile aferente, în limita valorii bunului imobil trecut în proprietatea publică a statului.

Ordonanță:

Art. 117. — (1) Suma realizată după începerea executării silite reprezintă totalitatea sumelor încasate după emiterea somației prin orice modalitate prevăzută de prezenta ordonanță.

(2) Creanțele bugetare înscrise în titlul executoriu se sting cu sumele realizate conform alin. (1), în ordinea vechimii, mai întâi creanța principală și apoi accesoriile acesteia.

(3) Dacă suma ce reprezintă atât creanța bugetară, cât și cheltuielile de executare este mai mică decât suma realizată prin executare silită, cu diferența se va proceda la compensare, potrivit art. 27, sau se restituie, la cerere, debitorului.

68. Norme metodologice:

68.1.1. Cu sumele realizate din executarea silită se sting obligațiile bugetului de stat înscrise în titlul executoriu.

68.1.2. În cazul în care în titlul executoriu este înscrisă o singură creanță principală a bugetului de stat cu accesoriile acesteia, se stinge mai întâi creanța principală și apoi accesoriile acesteia.

68.1.3. În cazul în care în titlul executoriu sunt înscrise mai multe obligații ale bugetului de stat, acestea se sting în ordinea înscrierii în titlul executoriu, mai întâi creanța principală și apoi accesoriile acesteia.

68.2. Prevederile cuprinse la pct. 68.1.2 și 68.1.3 se aplică titlurilor executorii emise până la data de 31 decembrie 2002.

68.3. În cazul în care executarea silită a fost începută pentru mai multe titluri executorii, stingerea creanțelor bugetului de stat se va face ținându-se seama de dispozițiile prevăzute mai sus, în ordinea emiterii titlurilor.

68.4. În cazul valorificării bunurilor supuse executării silite, suma care va fi distribuită de către organul de executare este suma obținută din valorificare, mai puțin taxa pe valoarea adăugată.

Ordonanță:

Art. 120. — (1) În cazul vânzării bunurilor grevate printr-un drept de gaj, ipotecă sau alte drepturi reale, despre care a luat cunoștință în condițiile art. 76 alin. (4) și ale art. 84, organul de executare este obligat să îi înștiințeze din oficiu pe creditorii în favoarea cărora au fost conservate aceste sarcini, pentru a participa la distribuirea prețului.

(2) Creditorii care nu au participat la executarea silită pot depune titlurile lor în vederea participării la distribuirea sumelor realizate prin executare silită, numai până la data întocmirii de către organele de executare a procesului-verbal privind eliberarea sau distribuirea acestor sume.

69. Norme metodologice:

69.1.1. Organul de executare este obligat să îi înștiințeze din oficiu pe creditorii care au drepturi de preferință conservate asupra bunurilor care se valorifică ori care au constituite gajuri sau ipoteci asupra acestor bunuri, de îndată ce aceste bunuri au fost valorificate.

69.1.2. În înștiințare se va menționa data la care se va proceda la distribuirea sumelor obținute prin vânzarea bunurilor sechestrate.

69.2. În situația în care executarea silită a fost începută de alți creditori și este continuată de organele de executare prevăzute de ordonanță, când creditorii participă la executare, precum și în cazul în care creditorii și-au depus titlurile de creanță până la data întocmirii procesului-verbal privind eliberarea și distribuirea sumelor rezultate din executare silită, organele de executare au obligația de a distribui aceste sume potrivit ordinii de preferință prevăzute la art. 118 din ordonanță.

Ordonanță:

Art. 121. — Eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită se va face numai după trecerea unui termen de 15 zile de la data depunerii sumei, când organul de executare va proceda, după caz, la eliberarea sau distribuirea sumei, cu înștiințarea părților și a creditorilor care și-au depus titlurile.

70. Norme metodologice:

70.1. Organul de executare va proceda la eliberarea sau distribuirea sumelor obținute din valorificarea bunurilor sechestrate numai după un termen de 15 zile de la data la care cumpărătorul a depus prețul bunurilor mobile sau imobile cumpărate.

70.2. Când s-a aprobat plata în rate a prețului bunului imobil valorificat, eliberarea sau distribuirea sumelor se va face pentru fiecare plată efectuată.

70.3. Suma reprezentând dobânda stabilită în cazul vânzării în rate a bunurilor imobile nu se distribuie.

Ordonanță:

Art. 122. — (1) Cu privire la eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită executorul bugetar va întocmi de îndată un proces-verbal, care se va semna de toți cei prezenți la aceasta.

(2) Cel nemulțumit de modul în care se face eliberarea sau distribuirea sumei rezultate din executarea silită poate cere executorului bugetar să consemneze în procesul-verbal obiecțiile sale.

71. Norme metodologice:

71.1. La data la care organul de executare procedează, după caz, la eliberarea sau la distribuirea sumelor rezultate din valorificarea bunurilor sechestrate, acesta va întocmi un

proces-verbal privind eliberarea ori distribuirea sumelor rezultate din executarea silită.

71.2. Despre eliberarea sau distribuirea sumelor rezultate din valorificarea bunurilor sechestrate organul de executare va înștiința debitorul, creditorii care au participat la executarea silită, precum și creditorii care și-au depus titlurile executorii.

71.3. Procesul-verbal privind eliberarea sau distribuirea sumelor se semnează de către persoanele prezente, organul de executare consemnând, după caz, refuzul de a semna ori obiecțiile formulate de acestea.

Ordonanță:

Art. 124. — (1) Cei interesați pot face contestație împotriva oricărui act de executare silită efectuat cu încălcarea prevederilor prezentei ordonanțe de către organele de executare, precum și în cazul în care aceste organe refuză să îndeplinească un act de executare în condițiile legii.

(2) Contestația poate fi făcută și împotriva titlului executoriu în temeiul căruia a fost pornită executarea, în cazul în care acest titlu nu este o hotărâre dată de o instanță judecătorească sau de alt organ jurisdicțional și dacă pentru contestarea lui nu există o procedură care să prevadă posibilitatea ca instanța competentă să se pronunțe asupra acestuia.

72. Norme metodologice:

72.1. Debitorul, creditorii care participă la executare ori care și-au depus titlurile executorii în vederea distribuiri sumelor realizate prin executare silită, terțul poprit, procurorul, persoanele care dețin în proprietate comună pe cote-părți sau în devălmășie cu debitorul bunurile supuse executării silite ori care pretind că au un drept de proprietate sau un alt drept real asupra acestor bunuri, precum și orice altă persoană interesată pot face contestație la executarea silită.

72.2.1. Contestația la executare poate fi făcută:

a) împotriva executării silite înseși;

b) împotriva oricărui act de executare;

c) împotriva refuzului organului de executare de a îndeplini un act de executare silită.

72.2.2. Contestația la executare poate fi făcută împotriva oricărei modalități de executare silită: poprire, executare silită prin decontare bancară, executare silită asupra bunurilor mobile sau asupra bunurilor imobile, executarea silită a fructelor neculese și a recoltelor prinse de rădăcini, precum și asupra unui ansamblu de bunuri.

72.3. Împotriva titlului de creanță prin care s-a stabilit obligația la plată a creanței bugetului de stat a unei persoane responsabile în condițiile art. 7 din ordonanță, aceasta poate formula contestație în aceleași condiții și urmează aceeași procedură ca și la contestația la executare.

72.4. Împotriva actelor de înființare și de aducere la îndeplinire a măsurilor asigurătorii cel interesat poate face contestație în aceleași condiții și după aceeași procedură ca și la contestația la executare.

72.5. În cazul în care titlul executoriu în temeiul căruia a fost începută executarea silită nu este o hotărâre a instanței ori a colegiilor sau secției jurisdicționale a Curții de Conturi și nu există o procedură legală pentru contestarea sumei și a naturii obligației de plată înscrise în acesta, se poate face contestație la executare la instanța judecătorească competentă potrivit art. 126 din ordonanță.

72.6. Contestația la executarea silită poate fi făcută, de asemenea, și cu privire la titlurile executorii emise de organele de executare, respectiv:

a) procesul-verbal de stabilire a cheltuielilor de executare;

b) procesul-verbal de stabilire a cuantumului dobânzilor, penalităților de orice fel sau a altor sume acordate prin titlul executoriu;

c) titlul executoriu întocmit de organele de executare, pe baza evidenței pe plătitori, pentru obligațiile bugetului de stat neachitate la scadență;

d) procesul-verbal, aprobat de conducătorul organului de executare, privind sumele datorate de adjuccatarul care nu depune imediat prețul bunului mobil sau imobil, după caz, valorificat;

e) titlul executoriu emis de organul de executare în cazul în care cumpărătorul căruia i s-a încuviințat plata prețului bunului imobil în rate nu plătește restul de preț în condițiile și la termenele stabilite.

Ordonanță:

Art. 127. — (1) Contestația la executare se face cu condiția depunerii numai de către persoanele juridice a unei cauțiuni egale cu 20% din cuantumul sumei datorate, la unitatea teritorială a trezoreriei statului.

(2) Dovada privind plata cauțiunii prevăzute la alin. (1) va însoți în mod obligatoriu contestația debitorului, fără de care aceasta nu va putea fi înregistrată.

(3) Verificarea cuantumului cauțiunii se va efectua de judecătorul de serviciu la data înregistrării cererii.

73. Norme metodologice:

73.1. În cazul în care contestatarul persoană juridică formulează cerere de contestare a executării silite, acesta este obligat să depună o cauțiune egală cu 20% din cuantumul sumei datorate, la unitatea teritorială de trezorerie și contabilitate publică aflată în aceeași rază teritorială în care își are sediul organul de executare.

73.2.1. Până la soluționarea contestației la executare sau a altei cereri privind executarea silită, instanța competentă poate suspenda executarea, dacă se depune o cauțiune în cuantumul fixat de instanță.

73.2.2. Dacă bunurile urmărite sunt supuse stricăciunii, pieirii sau deprecierei, se va suspenda numai distribuirea prețului.

73.2.3. Asupra cererii de suspendare formulate instanța, în toate cazurile, se pronunță prin încheiere, care poate fi atacată cu recurs, în mod separat.

73.3. În cazuri urgente președintele instanței poate dispune suspendarea provizorie a executării pe cale de ordonanță președințială, până la soluționarea de către instanță a cererii de suspendare prevăzute la pct. 73.

Ordonanță:

Art. 130 — (1) Dacă admite contestația la executare, instanța, după caz, poate dispune anularea actului de executare contestat sau îndreptarea acestuia, anularea ori încetarea executării înseși, anularea sau lămurirea titlului executoriu ori efectuarea actului de executare a cărui îndeplinire a fost refuzată.

(2) În cazul anulării actului de executare contestat sau al încetării executării înseși și anulării titlului executoriu, instanța poate dispune prin aceeași hotărâre să i se restituie celui îndreptățit suma ce i se cuvine din valorificarea bunurilor sau din reținerile prin poprire.

(3) În cazul respingerii contestației contestatorul poate fi obligat, la cererea organului de executare, la despăgubiri pentru pagubele cauzate prin întârzierea executării, iar când contestația a fost exercitată cu rea-credință, el va fi obligat și la plata unei amenzi de la 500.000 lei la 10.000.000 lei.

74. Norme metodologice:

74.1. În cursul judecării contestației la executare reprezentantul Ministerului Finanțelor Publice sau al unității teritoriale a acestuia, după caz, va solicita în scris instanței de judecată ca în cazul respingerii contestației, pentru pagubele cauzate prin întârzierea executării, contestatorul să fie obligat la plata unor despăgubiri, iar când contestația a fost exercitată cu rea-credință, contestatorul să fie obligat la plata unei amenzi de la 500.000 lei la 10.000.000 lei.

74.2.1. În toate cazurile în care se desființează titlul executoriu sau însăși executarea silită, instanța poate dispune prin aceeași hotărâre să i se restituie celui îndreptățit suma ce i se cuvine din valorificarea bunurilor sau din reținerile prin poprire.

74.2.2. Dacă bunurile asupra cărora s-a făcut executarea nu au fost valorificate, acestea se vor restitui celui îndreptățit.

74.3. Dacă nu s-a dispus restabilirea situației anterioare executării, cel îndreptățit o va putea cere instanței judecătorești competente potrivit legii.

Ordonanță:

Art. 131 — (1) Obligațiile bugetare urmărite de organele de executare pot fi scăzute din evidența acestora în cazul în care debitorul respectiv se găsește în stare de insolabilitate.

(2) Procedura de insolabilitate este aplicabilă în următoarele situații:

a) debitorul nu are venituri sau bunuri urmăribile;

b) când după încetarea executării silită pornite împotriva debitorului rămân debite neachitate;

c) debitorul a dispărut sau a decedat fără să lase avere;

d) debitorul nu este găsit la ultimul domiciliu sau sediu cunoscut și la acestea ori în alte locuri unde există indicii că a avut avere nu se găsesc venituri sau bunuri urmăribile;

e) când, potrivit legii, debitorul persoană juridică își încetează existența și au rămas neachitate obligații bugetare.

(3) Prevederile alin. (2) sunt aplicabile debitorilor în cazul în care nu există persoane responsabile potrivit art. 7.

75. Norme metodologice:

75.1. Procedura de declarare a debitorilor în stare de insolabilitate începe după ce organele de executare au aplicat reglementările legale privind angajarea răspunderii altor persoane decât debitorul, încheind în acest sens un proces-verbal.

75.2. În scopul declarării debitorilor în stare de insolabilitate, organele de executare au următoarele obligații:

a) să verifice la domiciliul sau la sediul debitorilor, precum și în alte locuri despre care au informații situația materială a acestora, precum și situația bunurilor de orice fel, proprietatea debitorului, și a drepturilor reale, după caz, iar în cazul în care domiciliul sau sediul debitorului nu poate fi identificat, să încheie despre acestea un proces-verbal;

b) să solicite informații de la organele abilitate, în vederea identificării domiciliului sau a sediului debitorului, după caz. Dacă din informațiile obținute se constată că debitorul are un alt domiciliu sau sediu decât cel înscris în titlul executoriu, în limita competențelor, organele de executare, prin executorii bugetari, se vor deplasa în acel loc și vor consemna rezultatele verificării într-un proces-verbal;

c) să solicite relații cu privire la situația materială a debitorului persoană fizică de la unitățile sau de la persoanele fizice unde acesta și-a desfășurat activitatea profesio-

nală sau lucrativă în ultimii 3 ani, în măsura în care acestea pot fi cunoscute;

d) să solicite relații de la organele de executare unde sunt luate în evidență ca plătitori de impozite și taxe sucursalele sau punctele de lucru ale debitorului persoană juridică, precum și de la organele de executare în a căror rază teritorială s-a născut debitorul și de la cele în a căror rază teritorială acesta a avut ultimul domiciliu, cu excepția cazurilor în care locul nașterii și cel al ultimului domiciliu nu pot fi cunoscute;

e) să solicite de la organele și persoanele abilitate informații cu privire la moștenitorii care au acceptat succesiunea debitorului decedat;

f) să verifice documentele de constituire a persoanei juridice și de evidență, respectiv contract de societate, act constitutiv sau statut, după caz, acte adiționale de modificare a acestora, bilanț contabil, bilanț lunar și altele asemenea, consemnând rezultatele verificării într-un proces-verbal;

g) să solicite informații societăților bancare la care debitorul a avut sau are conturi deschise;

h) să solicite informații privind bunurile sau veniturile debitorului de la instituții care gestionează registre publice sau de la alte organe abilitate.

75.3.1. Procesul-verbal de constatare a insolabilității, însoțit de șeful compartimentului de specialitate, avizat de compartimentul juridic din cadrul organului de executare sau din cadrul organului ierarhic superior, după caz, se supune spre aprobare conducătorului organului de executare. În cazul în care acesta consideră că investigațiile sunt incomplete, dispune măsurile care se impun pentru continuarea cercetărilor. Procesul-verbal de constatare a insolabilității se aprobă de conducătorul organului de executare. După aprobarea procesului-verbal de constatare a insolabilității, creanța se scoate din evidența curentă și se trece în evidența separată.

75.3.2. În procesul-verbal se va menționa dacă sunt persoane responsabile conform art. 7 din ordonanță care să fie obligate la plată pentru debitele constituite după 1 ianuarie 2003, suma pentru care trebuie să răspundă, temeiul legal al stabilirii răspunderii și stadiul procedurii.

75.4. Organul de executare va înștiința de îndată registrul comerțului sau instanțele judecătorești, după caz, despre declararea stării de insolabilitate a debitorului.

75.5.1. În cazul în care moartea debitorului persoană fizică, constatată fizic sau declarată prin hotărâre judecătorească potrivit legii, survine înaintea începerii executării silită ori după încetarea ei și se constată că nu au mai rămas bunuri, cu excepția celor care nu pot fi urmărite, se procedează la scăderea definitivă a creanțelor bugetului de stat din evidența organului de executare, fără a mai fi trecute în evidența separată.

75.5.2. Dacă debitorul decedat are bunuri și se constată că nu are moștenitori, se va proceda la stingerea obligațiilor bugetului de stat prin executare silită. În cazul în care mai rămân creanțe nestinse, acestea vor fi scăzute definitiv din evidență conform pct. 75.5.1.

Ordonanță:

Art. 132. — În cazurile în care se constată că debitorii au dobândit venituri sau bunuri urmăribile după declararea stării de insolabilitate, organele de executare vor lua măsurile necesare de redebitare a sumelor și de executare silită.

76. Norme metodologice:

76.1. Pentru creanțele bugetului de stat pentru care s-a declarat starea de insolabilitate a debitorului, organele de executare sunt obligate să urmărească situația debitorilor

pe toată perioada, până la împlinirea termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită, inclusiv pe perioada în care cursul acesteia este suspendat sau întrerupt. Verificarea situației debitorului se va face cel puțin o dată pe an, repetându-se, când este necesar, investigațiile prevăzute de lege.

76.2. În cazurile în care se constată că debitorii au dobândit venituri sau bunuri urmăribile după declararea stării de insolvabilitate, organele de executare vor lua măsurile necesare de redebitare a creanței bugetului de stat și de începere a procedurii de executare silită.

76.3. După împlinirea termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită, creanțele bugetului de stat rămase nerealizate vor fi scăzute din evidențele organului de executare.

76.4. Organul de executare va întocmi un dosar care trebuie să cuprindă toate documentele și informațiile solicitate, precum și procesul-verbal de constatare a insolvabilității, aprobat de conducătorul organului de executare.

Ordonanță:

Art. 133. — (1) Organul de executare este în drept ca pentru creanțele bugetare datorate de comercianții societăți comerciale, cooperative de consum ori cooperative meșteșugărești sau persoane fizice să ceară instanțelor judecătorești competente începerea procedurii reorganizării judiciare și a falimentului, în condițiile legii.

(2) Cererile organelor prevăzute la art. 49 alin. (1) privind începerea procedurii reorganizării judiciare și a falimentului se vor înainta instanțelor judecătorești și sunt scutite de consemnarea vreunei cauțiuni.

77. Norme metodologice:

77.1. Organele de executare vor solicita începerea procedurii reorganizării judiciare și/sau a falimentului, prevăzută de Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările ulterioare, numai după ce au parcurs modalitățile de executare silită prevăzute de ordonanță, au angajat răspunderea altor persoane decât debitorul conform art. 7, 147 și următoarele din ordonanță, după caz, și numai dacă au mai rămas creanțe restante față de bugetul de stat.

77.2. În cazul în care procedura a fost declanșată de alți creditori, organele teritoriale competente ale Ministerului Finanțelor Publice se vor înscrie la masa credală în termenele stabilite de lege și vor urmări modul de derulare a procedurii în vederea recuperării creanțelor bugetului de stat.

Ordonanță:

Art. 134. — (1) Măsurile întreprinse de organele de executare în condițiile prezentei ordonanțe nu se suspendă ca urmare a declanșării procedurii reorganizării judiciare sau a falimentului.

(2) În vederea executării silite a bunurilor urmărite Ministerul Finanțelor Publice poate solicita judecătorului-sindic luarea în posesie a acestora. Judecătorul-sindic poate dispune ca administratorul sau lichidatorul să predea Ministerului Finanțelor Publice bunul în vederea valorificării.

78. Norme metodologice:

78.1. În cazul în care s-a început procedura de executare silită asupra bunurilor debitorului și, ulterior, asupra aceluiași debitor s-a declanșat procedura de reorganizare judiciară sau falimentului conform legii, măsurile întreprinse de organele de executare nu se suspendă.

78.2. Organele de executare, pe baza încuviințării judecătorului-sindic, vor putea lua în posesie bunurile pentru care s-a început executarea silită.

78.3. În cazul în care judecătorul-sindic a dispus administratorului sau lichidatorului, după caz, predarea bunurilor către organele de executare, acestea vor fi valorificate

potrivit ordonanței. Eliberarea și distribuirea sumelor realizate prin executare silită se vor face de organele de executare conform prevederilor ordonanței.

Ordonanță:

Art. 136. — În situațiile în care cheltuielile de executare, exclusiv cele privind comunicarea prin poștă, sunt mai mari decât obligațiile bugetare supuse executării silite, conducătorul organului de executare poate aproba anularea debitelor respective.

79. Norme metodologice:

79.1. În vederea anulării debitelor constând atât în obligații datorate bugetului de stat, cât și în accesoriile acestora, organul de executare întocmește un referat prin care se estimează cheltuielile de executare ce ar trebui să fie efectuate pentru recuperarea debitelor și se propune aprobarea anulării debitelor respective.

79.2. Conducătorul organului de executare aprobă anularea debitelor și dispune scoaterea din evidență a sumelor anulate.

Ordonanță:

Art. 137. — Termenele de prescripție a dreptului de a cere executarea silită privind o creanță bugetară încep la data când, potrivit legii, se naște acest drept.

80. Norme metodologice:

80.1.1. Dreptul material de a cere executarea silită se stinge prin prescripție, dacă nu a fost exercitat în intervalul de timp stabilit de lege sub forma termenului de prescripție, al cărui început este data la care se naște acest drept.

80.1.2. Dreptul de a cere executarea silită se naște în ziua imediat următoare termenului legal de plată a creanței bugetului de stat.

80.2. Pentru obligațiile față de bugetul de stat care provin din sancțiuni contravenționale termenul de prescripție curge de la data aplicării sancțiunii.

80.3. În cazul în care debitorul este obligat la plăți succesive, dreptul de a cere executarea silită se stinge pentru fiecare dintre aceste plăți.

Ordonanță:

Art. 139. — Termenul de prescripție prevăzut la art. 138 se suspendă:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru suspendarea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) în cazurile și în condițiile în care suspendarea executării silite este prevăzută de lege ori a fost dispusă de instanța judecătorească sau de alt organ competent;

c) pe perioada respectării amânării sau eşalonării plății obligației bugetare acordate ca urmare a înlăturării plății dispuse prin lege, hotărâre a Guvernului ori aprobate de organul competent;

d) cât timp debitorul, cu rea-credință, își sustrage veniturile și bunurile de la executarea silită;

e) în alte cazuri prevăzute de lege.

81. Norme metodologice:

81.1. Curgerea termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a creanțelor bugetului de stat este oprită de drept pe timpul cât durează situațiile, limitativ prevăzute de lege, care împiedică organul de executare să aplice măsurile de executare silită ori când, potrivit legii, termenul de prescripție este suspendat.

81.2. Cursul termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a creanțelor bugetului de stat se suspendă:

a) cât timp organul de executare este împiedicat de un caz de forță majoră să îndeplinească măsuri de executare silită. Forța majoră este un eveniment imprevizibil și insurmontabil;

b) cât timp debitorul face parte din forțele armate ale României, iar acestea se află pe picior de război;

c) când suspendarea executării silite este prevăzută de lege ori a fost dispusă de instanța judecătorească sau de un alt organ competent;

d) pe perioada amânărilor și eșalonărilor la plata obligațiilor față de bugetul de stat, în condițiile legii. Suspendarea operează, după caz, pe perioada de valabilitate a înlesnirii acordate sau până la data anulării înlesnirii pentru nerespectarea termenelor de plată și a condițiilor în care aceasta s-a acordat;

e) cât timp debitorul, cu rea-credință, își sustrage veniturile și bunurile de la executarea silită prin acte și fapte, cum sunt inducerea în eroare a organului de executare, ascunderea bunurilor și a veniturilor sau altele asemenea. Constatările privind actele și faptele prin care debitorul își sustrage cu rea-credință veniturile și bunurile de la executarea silită vor fi făcute prin proces-verbal în care vor fi consemnate aceste situații. Procesul-verbal va fi semnat de executorul bugetar, de debitor și de persoanele prezente la constatare. În cazul în care debitorul prezent la efectuarea constatării refuză să semneze procesul-verbal, executorul bugetar va face mențiune despre aceasta.

81.3. După încetarea suspendării prescripția își reia cursul, la determinarea împlinirii termenului de prescripție calculându-se și termenul scurs înainte de suspendare.

Ordonanță:

Art. 140. — Termenul de prescripție prevăzut la art. 138 se întrerupe:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) pe data îndeplinirii de către debitor, înainte de începerea executării silite sau în cursul acesteia, a unui act voluntar de executare a obligației prevăzute în titlul executoriu ori a recunoașterii în orice alt mod a datoriei;

c) pe data îndeplinirii, în cursul executării silite, a unui act de executare silită;

d) pe data întocmirii, în condițiile prezentei ordonanțe, a actului de constatare a insolvabilității debitorului;

e) în alte cazuri prevăzute de lege.

82. Norme metodologice:

82.1. Cursul termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a creanțelor bugetului de stat se întrerupe:

a) în cazurile și în condițiile stabilite de lege pentru întreruperea termenului de prescripție a dreptului la acțiune;

b) pe data îndeplinirii de către debitor, înaintea începerii sau în cursul executării silite, a unui act voluntar de plată a obligației prevăzute în titlul executoriu, constând în plata obligației față de bugetul de stat;

c) pe data recunoașterii de către debitor, în orice mod, a obligației față de bugetul de stat. Recunoașterea obligației trebuie să fie neîndoielnică, putând fi confirmată expres sau tacit. Sunt acte de recunoaștere a obligației față de bugetul de stat cererea de compensare, cererea pentru acordarea unor înlesniri la plată, precum și orice alte acte prin care debitorul recunoaște obligația față de bugetul de stat;

d) pe data îndeplinirii în cursul executării silite a unui act de executare silită;

e) pe data întocmirii procesului-verbal de constatare a insolvabilității, cu condiția ca acesta să fie aprobat;

f) în alte cazuri prevăzute de lege.

Sunt acte de executare silită în sensul lit. d) de mai sus:

a) somația comunicată debitorului potrivit art. 41 din ordonanță;

b) adresa de înființare a popririi, transmisă terțului poprit sau băncii la care debitorul are deschis cont, despre transmiterea căreia a fost înștiințat debitorul,

prevăzute la art. 65 și 66 din ordonanță;

c) cererea organului de executare, adresată instanței competente, de menținere a popririi, potrivit art. 68 din ordonanță;

d) procesul-verbal de sechestrul al bunurilor debitorului, prevăzut la art. 72 din ordonanță;

e) documentul prin care se face evaluarea bunurilor după încheierea procesului-verbal de sechestrul, comunicat debitorului, potrivit art. 93 din ordonanță;

f) procesele-verbale de predare-primire a bunurilor care se valorifică prin vânzare în regim de consignație, în condițiile art. 94 din ordonanță, anunțul privind vânzarea prevăzut la art. 97 alin. (2) din ordonanță, procesul-verbal de vânzare directă, procesul-verbal privind desfășurarea și rezultatul licitației și procesul-verbal de adjudecare, prevăzute la art. 96, 109 și 112 din ordonanță, precum și procesul-verbal de trecere în proprietatea publică a statului a unui bun imobil, conform art. 116 din ordonanță;

g) procesul-verbal privind eliberarea sau distribuirea sumelor realizate prin executare silită, prevăzut la art. 122 din ordonanță.

82.2. Întreruperea termenului de prescripție șterge prescripția începută înainte de apariția împrejurării care a întrerupt-o. După întrerupere va curge un nou termen de prescripție.

82.3. Termenul de prescripție nu este întrerupt dacă executarea a fost anulată.

Ordonanță:

Art. 143. — Dacă organul de executare constată împlinirea termenului de prescripție a dreptului de a cere executarea silită a creanțelor bugetare, acesta va proceda la încetarea măsurilor de realizare și la scăderea acestora din evidența analitică pe plătitori.

83. Norme metodologice:

83.1. Scăderea din evidența analitică pe plătitori a creanțelor bugetului de stat pentru care s-a împlinit termenul de prescripție a dreptului de a cere executarea silită se va face pe baza unui proces-verbal de constatare a împlinirii prescripției, însușit de șeful compartimentului de specialitate, avizat de compartimentul juridic din cadrul organului de executare sau din cadrul organului ierarhic superior, după caz, și care va fi supus spre aprobare conducătorului organului de executare, împreună cu dosarul.

83.2. Dosarul trebuie să cuprindă toate documentele și informațiile necesare pentru constatarea împlinirii termenului de prescripție, precum și procesul-verbal de constatare a prescripției.

83.3. Conducătorul organului de executare, pe baza dosarului, va aproba procesul-verbal de constatare a împlinirii prescripției, iar în cazul în care constată că dosarul este incomplet, va dispune măsurile care se impun.

83.4. După împlinirea termenului de prescripție organul de executare poate cere repunerea în termen la instanța judecătorească competentă, numai dacă a fost împiedicat să efectueze executarea din motive temeinice, în 15 zile de la încetarea împiedicării.

Ordonanță:

Art. 144. — (1) Se restituie, la cerere, debitorului următoarele sume:

- a) cele plătite fără existența unui titlu de creanță;
- b) cele plătite în plus față de obligația bugetară;
- c) cele plătite ca urmare a unei erori de calcul;
- d) cele plătite ca urmare a aplicării eronate a prevederilor legale;
- e) cele de rambursat de la bugetul de stat;
- f) cele stabilite prin hotărâri sau decizii ale organelor jurisdicționale sau administrative;
- g) cele rămase după efectuarea distribuirii prevăzute la art. 118;

h) cele rezultate din valorificarea bunurilor sechestrate sau din reținerile prin poprire, precum și cautiunea depusă în conformitate cu prevederile art. 127 alin. (1), după caz, în temeiul hotărârii judecătorești prin care se dispune desființarea executării silită.

(2) În cazul restituirii sumelor în valută confiscate, aceasta se realizează conform legii, în lei la cursul de referință al pieței valutare pentru EURO, comunicat de B.N.R., de la data rămânerii definitive și irevocabile a hotărârii judecătorești prin care se dispune restituirea.

84. Norme metodologice:

84.1. Restituirea sumelor plătite în plus la bugetul de stat se efectuează la cererea debitorului, persoană juridică sau persoană fizică, după caz, în termen de 30 de zile de la data depunerii acesteia la organele teritoriale competente ale Ministerului Finanțelor Publice.

84.2. Restituirea sumelor de la bugetul de stat se face numai în cazul în care:

- a) debitorul nu are obligații neachitate la bugetul de stat, la termenele legale de plată;
- b) după efectuarea procedurii de compensare mai rămân sume achitate în plus și debitorul nu solicită compensarea acestora cu obligații față de bugetul de stat care au termene de plată viitoare;
- c) plata s-a făcut eronat de către debitor la alt organ fiscal.

84.3. În derularea procedurii de restituire normele metodologice prevăzute la pct. 12 se aplică în mod corespunzător.

84.4. Restituirea taxei pe valoarea adăugată și a accizelor se face în conformitate cu prevederile legale specifice în materie.

Ordonanță:

Art. 154. — În cazul în care asupra aceluiași venituri ori bunuri ale debitorului a fost pornită executarea, atât pentru realizarea titlurilor executorii privind creanțe bugetare, cât și pentru titluri ce se execută în condițiile prevăzute de alte dispoziții legale, executarea silită se va face, potrivit dispozițiilor prezentei ordonanțe, de către organele de executare prevăzute de aceasta.

85. Norme metodologice:

85.1. În cazul în care executarea silită a fost începută asupra aceluiași venituri sau bunuri urmăribile ale debitorului fie de către organele de executare prevăzute de ordonanță, fie de către executorii judecătorești potrivit dreptului comun, precum și de către ceilalți executori, potrivit legii, executarea silită se va continua de către organele de executare competente pentru colectarea creanțelor bugetului de stat.

Ordonanță:

Art. 156. — (1) Organul de executare poate corecta oricând erorile materiale din titlul executoriu și actele întocmite în cadrul procedurii de executare silită, având în

vedere atât interesul legitim al creditorului bugetar, cât și drepturile și obligațiile debitorului.

(2) Actul rezultat ca urmare a îndreptării erorilor materiale se comunică celor interesați.

86. Norme metodologice:

86.1. Organul competent să corecteze oricând erorile materiale din titlul executoriu emis de organul de executare și din actele întocmite în cadrul procedurii de executare silită este organul de executare în a cărui rază teritorială își are sediul sau domiciliul ori unde este luat în evidență fiscală debitorul.

86.2. Organul de executare competent poate corecta erorile materiale din titlul executoriu și actele întocmite în cadrul procedurii de executare silită, din oficiu sau la sesizarea debitorului.

86.3. În sensul prezentelor norme metodologice:

a) prin *a corecta* se înțelege a rectifica, a modifica, a completa;

b) prin *eroare materială* se înțelege erorile sau omisiunile cu privire la numele/denumirea, adresa/sediul, calitatea, susținerile debitorilor, obiecțiile martorilor, ale experților etc. sau cele de calcul, precum și orice alte erori materiale din titlul executoriu și din actele întocmite în cadrul procedurii de executare silită, erori apărute din culpa executorului bugetar;

c) prin *oricând* se înțelege momentul la care are loc corectarea actului în cauză, înlăuntrul termenului legal de prescripție a dreptului de a cere executarea silită.

86.4. Corectarea erorilor se poate face înainte de începerea executării și în tot timpul ei, până la efectuarea ultimului act de executare.

86.5. În cazul în care pentru corectarea erorilor sunt necesare explicații cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea celor cuprinse în titlul executoriu și în actele întocmite în cadrul procedurii de executare silită, organul de executare poate cere debitorului și/sau altor persoane să lămurească aceste aspecte, în scris.

86.6. Cel interesat poate solicita corectarea unor erori materiale din titlul executoriu sau/și din actele întocmite în cadrul procedurii de executare silită printr-o cerere care va cuprinde: obiectul și valoarea solicitării, calculul prin care s-a ajuns la determinarea acestei valori, motivele de fapt și de drept, precum și probele pe care se întemeiază solicitarea, semnătura și datele de identificare a solicitantului.

86.7. Erorile, o dată constatate, se corectează cu celeritate.

86.8.1. În vederea efectuării corectării erorilor materiale, după verificarea celor susținute în cerere ori a celor constatate din oficiu, după caz, executorul bugetar va întocmi un referat care va cuprinde: obiectul și valoarea solicitării ori a constatării din oficiu, calculul prin care s-a ajuns la determinarea altei sume, motivele de fapt și de drept, precum și probele pe care se întemeiază solicitarea ori constatarea din oficiu, propunerea de modificare a erorii materiale, semnătura executorului bugetar.

86.8.2. Referatul se înaintează șefului ierarhic, care va verifica dacă motivele invocate justifică corectarea erorilor materiale din titlul executoriu sau/și din actele întocmite în cadrul procedurii de executare silită și, în acest caz, va aviza propunerea de corectare și efectuarea acestei operațiuni.

86.8.3. Referatul astfel avizat va fi prezentat conducătorului organului de executare spre aprobare, urmând ca pe baza referatului aprobat să se efectueze corectarea direct pe titlul executoriu sau/și pe actul întocmit

în cadrul procedurii de executare silită sau, dacă aceasta nu este posibilă, să se întocmească un alt act rezultat ca urmare a corectării erorii.

86.8.4. Referatul aprobat se va arhiva la dosarul de executare.

86.9. Adăugările, ștersăturile sau modificările operate în cuprinsul titlului executoriu și/sau al actelor întocmite în cadrul procedurii de executare silită vor fi semnate și ștampilate de executorul bugetar, în caz contrar acestea nefiind luate în considerare.

86.10. După efectuarea corectării erorilor materiale organul de executare are obligația de a comunica debitorului sau oricărei alte persoane interesate, de îndată, operațiunea efectuată.

86.11. În cazul în care corectarea nu se poate efectua direct pe titlul executoriu sau/și pe actele întocmite în cadrul procedurii de executare silită, se va încheia un nou act rezultat ca urmare a corectării erorilor.

Ordonanță:

Art. 157. — Creanțele bugetare restante la data de 31 decembrie 2002 mai mici de 100.000 lei se anulează. Anual, prin hotărâre a Guvernului se stabilește plafonul creanțelor bugetare care pot fi anulate.

87. Norme metodologice:

87.1. Creanțele bugetului de stat restante la data de 31 decembrie 2002, constând în impozite, taxe, contribuții și alte venituri datorate la bugetul de stat, inclusiv majorări de întârziere, după caz, precum și penalități de orice fel, fiecare dintre ele mai mici de 100.000 lei inclusiv, se anulează.

87.2. Creanțele bugetului de stat restante care se anulează reprezintă soldurile înregistrate la data de 31 decembrie 2002 ale obligațiilor datorate și evidențiate până la această dată în evidența pe plătitori.

87.3. În cazul impozitului pe venit, se anulează:

a) sumele restante reprezentând impozitul pe venitul anual global;

b) majorările de întârziere sau penalitățile de orice fel aferente atât plăților anticipate neachitate la data de 31 decembrie 2002, cât și cele aferente impozitului pe venitul anual global.

87.4. Soldurile creanțelor bugetului de stat înregistrate la data de 31 decembrie a fiecărui an, la nivelul plafonului stabilit pentru anul respectiv prin hotărâre a Guvernului, se anulează.

Ordonanță:

Art. 166. — (1) Executările silite în curs la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se vor continua potrivit dispozițiilor acesteia, actele îndeplinite anterior rămânând valabile.

(2) Termenele în curs la data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se socotesc după normele legale în vigoare la data când au început să curgă.

88. Norme metodologice:

88.1. Procedurile de executare silită a creanțelor bugetului de stat pornite, prin comunicarea somației, anterior datei intrării în vigoare a ordonanței, care se aflau în curs de desfășurare la acea dată, vor fi continuate în conformitate cu dispozițiile acestui act normativ.

88.2. Actele îndeplinite până la data de 1 ianuarie 2003 în cadrul procedurii de executare silită, în conformitate cu prevederile legale anterioare ordonanței, rămân valabile.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro